Akbaba

1963 — Bir yıl da sen çek!

1964

Bugün 28 Sahifa

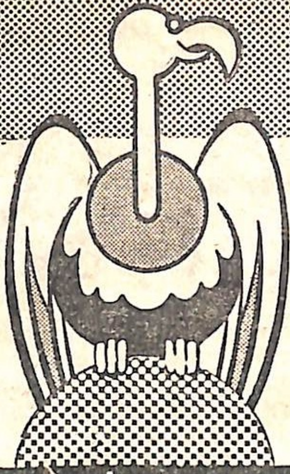
1964 YILINDA
en az
60 kişiye
BİRER APARTMAN
DAİRESİ
ve ayrıca en az
10.000 KİŞİYE
2.600.000
liralık çeşitli para
ikramiyeleri

YAPI ve KREDi BANKASI

Yeni yılın, sayın müşterileri için, hayırlı, uğurlu ve bol şanslı olmasını diler.

Reklâmcılık 5715 5

Akbaba

SİYASİ MİZAH GAZETESİ

BAŞYAZARI:
Yusuf Ziya Ortaç

SAHİBİ:
Ergin Ortaç

YAZI AİLESİ

Aziz Nesin, Adnan Veli, Orhan Kemal, Rifat Ilgaz, Naci Sadullah, İlhan Selçuk, Selâmi Yurdatap, Nimet Arzık, Necdet Rüştü, Şemsi Belli, Hüseyin Korkmazgil, Burhan Esen, Kenan Akıncı, Reşit Aşçıoğlu.

ÇEVİRGEN AİLESİ:
Vâ - Nû, Semiramis Aydınlık, Ergin Ortaç, Gülden Ortaç.

KARİKATÜR AİLESİ:
Necmi Rıza, Turhan Selçuk, Nehar Tüblek, Cafer Zorlu, Mehmet Polat, Semih Balcıoğlu, Mim Uykusuz, Zeki Beyner, Burhan Solukçu, Şadi Dinççağ, Mıstık, Erdoğan Özer.

*

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

Kapak baskısı:
Şaka Matbaası

Abone bedeli: Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira. Yabancı memleketlere yıllığı 100, altı aylığı 50 lira. Uçakla gönderilmesi istenen abonelerden uçak masrafı ayrıca alınır.

Fiatı: 100 kuruştur.

İDARE YERİ:
Divanyolu Klodfarer caddesi, No. 8-10
Daire: 3.
Telefon: 22 18 11

İLÂN FİATI:
Kapak içi, santimi 20 lira, iç sayfalar 30 liradır.

Cilt: 5 — Sayı: 1
2 Ocak 1964
YIL: 42

*

Bu gazete Basın ahlâk yasasına uymayı taahhüt etmiştir.

1964 - 1 - 52

Yılbaşı

KAÇ yıl var ki, sizlere gönlümce bir yılbaşı yazamıyorum: Şöyle, ziyafet sofrasına çam süsler gibi, kelimelerin renkli ampullerini yakarak, ışıl ışıl bir yazı...

Önümde Akbaba koleksiyonları var. İşte bir yılbaşı karikatürü: Kafası, kolu sargılar içinde bir ihtiyar dünyadan kaçıyor. Bu, eski yıldır. Ben karikatürist olsaydım, kaçıyor değil, sevinçten oynaya oynaya uçuyor çizerdim!

Bir başkası: Noel baba heybesine, tank, uçak, bomba doldurmuş, dünyanın bacasından girmiye çalışıyor.

Üçüncüsü de şu: Beyaz benekli bir karanlık içinde, çıplak ayakları karlara gömülmüş açlar, camları buğulanmış ışıklı bir gazinoda yiyip içenleri seyrediyorlar.

Beş yıl, on yıl, on beş yıl, yirmi yıl geriye gidiniz, bu hep böyle.

E, nasıl istersiniz ki, içimde sevincin, içimde ümidin, içimde yarının ışıkları yansın ve ben size bu sayfada, kelimelerin altın damlalariyle bir çam ağacı süsleyim?

Evet... Bu yıl, öbür yıllar gibi değildir sevgili okurlarım. Bu yıl içimde pırıltılar göz kırpmaya başladı.. Bu yıl, o yıllar değil artık.

Artık, eski karikatürlerimize, eski yazılarımıza: «Sefaleti sömürüyor, ızdırabı sömürüyor» diye homurdanan devlet adamlariyle karşı karşıya değiliz... Artık, onların alınlarındaki kaşlar sanki bizim o kötümser kalemlerimiz, o bozguncu fırçalarımızla çizilmiş kadar çatık!

Artık Maliye Bakanı: «Uçurumun kenarındayız» diyebiliyor.

Artık Başbakan, nerdeyse dün yerdiği plâncıların istifa mektuplarını, bugün üçüncü koalisyonun programı diye okuyacak!

Artık İsmet Paşa'nın ağzında: «Türkiye ameliyat masasında» dır!

Artık liberal Alican bile ithalât ve ihracat rejiminin sömürgenlerine karşı!

Artık... İşin artığı kalmadı artık! Artık «Devlet gemisine usta kaptan» arayanların karşısına kara çıktı. Artık deniz bitti.

İşte sevincimizin, işte yarınlara güvenle bakışımızın nedeni... Onların kötümserliği bizim iyimserliğimizdir.

Yeni yılınız kutlu olsun.

Yusuf Ziya ORTAÇ

Trafik polisleri, gece beyaz şapka giyecekler. —Gazeteler—

— Ver bir işkembe çorbası usta!..

Eski hamam, eski tas

Hava öyle bulanık, işler o kadar sakar
Kolay kolay arınmaz bunların kiri, pası.
Derdine yanmak için şimdi herkes mum yakar
Huzur sözü bu çağın en büyük safsatası,
Çünkü hamam o hamam, tas eski hamam tası!

★

Bilmece, bildirmece, üst perdeden bildiri,
Mezara mı girelim ölmeden diri diri?
Herkes kapmak istiyor en baştaki sediri..
Kimseyi cezbetmiyor mevkilerin ortası,
Çünkü hamam o hamam, tas eski hamam tası!

★

Seçimlerde ben Bey'im, sen benim hizmetkârım,
Dersin ki: «Görüşüne, şahsına hürmetkârım.»
İş bitince avcumu yalamak olur kârım,
Söz sahibi ben isem sana düşmez tasası,
Çünkü hamam o hamam, tas eski hamam tası!

★

O silindir şapkayla, bir kuyruklu caketle,
Dört yılda bir görünür ortada nezaketle.
Daha mı aldatılsın otuz milyonluk kitle?
Riyalarla doludur diplomatın çantası,
Yine hamam o hamam, tas eski hamam tası.

★

Ne suçu var köylünün, memur niye tutsun yas?
Biraz da işçilerin derdine edin temas.
Önce yurt, sonra yurttaş ve en sonra ihtiras!
Artık insaf istiyor memleket haritası,
Ama hamam o hamam, tas eski hamam tası!

★

Vatandaşın hacmi yok pire kadar, bit kadar,
Çevre geniş ne çıkar harman kadar, pist kadar.
Sahtekâr da alçaktır bizce komünist kadar!
Hortlamasın bir daha o siyaset mevtası,
Hâlâ gözü hamamda elinde hamam tası!..

Salâhattin KUTLU

4 PARTİCİ 1 FALCI

Adnan Veli

ÇOCUĞU olmıyanların, sevgilisinden uzak kalanların, kocasının dışarıda ne haltlar yediğini merak edenlerin, seçimlerde ümide kapılanların, pencere ardında kısmet bekliyenlerin, kısacası, tekmil başı dara düşenlerin, eninde sonunda çaldıkları kapı, ünü dört cihana yayılmış Falcı Madam Serupi'nin Kumkapı'daki iki katlı ahşap evinin kapısıdır. Yalnız, o kapıyı çalmanın pek kolay olmadığını da bütün mahalle bilir. Ya, polisteki falanca şube müdürünün, ya bilmem ne milletvekilinin, ya da Nişantaşı eşrâfından bayan Raşel Rozales'in candan selâmını getirmedikçe, o kapının eşiğini aşmak kabil değildir.

İşte bu Madam Serupi, Ankara'da herkesin «Bu işlerin sonu neye varacak?..» sorusunu sorduğu şu günlerde, bir «Ehl-i dirâyet» tarafından Başkente getirilmiş ve Zarifi beyin Kavaklıdere'deki köşküne misafir edilmişti. Serupi'nin Ankara'da bulunduğunu, Meclis'te, Bulvar Palas koridorlarında, Anadolu Kulübünde birbirinin kulağına fısıldayanlar, çarşamba sabahı, Zarifi beyin Kavaklıdere'deki köşkünün misafir odasında, nasılsa bir araya gelivermişlerdi.

Madam Serupi, bitişikteki, perdeleri kapalı odada, misafirlerini teker teker kabul ediyor, her birinin geçmiş ve gelecekteki serencâmını, kitaptan okur gibi ortaya döküyordu.

Köşedeki divana bağdaş kurmuştu. Önündeki küçük sehpanın camı üstünde, iki tane çengelli iğne, birkaç tane renkli cam parçası, büyük bir koç boynuzu, iki tane içi boş salyangoz kabuğu, bir deste iskambil kâğıdı, bir avuç kadar da pirinç vardı. Serupi, eline aldığı koç boynuzu ile pirinçleri karıştırıp biraz dağıttıktan sonra, bunlara uzun uzun baktı:

— Ah canım ciğerim Ekremciğim, Alican'ım, dedi. Her şey ne kadar da parlak görünoor.. Sen büyük bir minareye merdiven ilen çıkmışın da, paraşüt ilen inmişin.. Şimdi tekrar minârenin kapısını ararsan da, minârenin kapısı dar olduğundan ve seni de arkadaşların pompa ile şişirdikleri için, bu kapıdan sığmoorsun. Biraz hava koyuvermelisin ki incelesin.. Ve kapıdan giresin.. Yalnız ki, kendini traş yapar iken, çok tikat edip, jilet ilen bir yerini kesmiyesin.. O vakit balon gibi fossss deyi söner isen, bir daha da, şişirmesi çok zor olur.

Sana eyi bir haberim var Ekrem'ciğim.. Her gece rüyalarından korku ilen uyanoorsun.. Kan ter içinde kalıp dehşet ilen bağıroorsun. Seni böylecene korkutan uzun boylu, zayıf, gözlüklü ve adına da Feyzioğlu dedikleri bir zat olup, artık katiyen korkmıyasın.. Çünküm bu Feyzi'nin hiçbir feyzi kalmamıştır.

Alican'ım.. Beni eyi diyniyesin.. Bir emlâkin var imiş eskiden.. Son zamanlarda bina yıkılmış.. Enkazın arasında kalmışın.. Çünküm, binayı yapar iken bozuk çimento kullanmışındır. Çimentonun eskisi eyi tutmaz.. Taze çimento kullanmalıdır. Sana küçük bir nasiyet edeyim:

Binâda eski çimento,
Nutuklarda NATO, CENTO..
Palavrada Parlâmento,
Rüyalarda konşimento..

İşte bu olamaz Alican'ım.. Haydi şimdi sen çık da, dışarıda başka bekliyenler de var.. Kalbini serin tut.. Fazla merak olmıyasın.. Düzelecektir hepsi..

Alican, suratı asık, odadan çıkarken, öbür kapıdan Kemal Satır girdi içeri.. Serupi onu görünce gülümsedi:

— Hoş gelmişindir sultanım.. Şöyle dizimin yanına oturasın da, sana iki çift lâkırdı söyliyeyim..

Salyangoz kabuklarının yerlerini değiştirdikten sonra, boynuzla, pirinçleri ve cam kırıklarını biraz karıştırdı:

— Yüreğindeki bu merak, bu karartı nedir acaba Kemal'im?.. Bir merak, bir vesvese içine düşmüş olup, ancak bu sıkıntıyı İstanbul'daki maçlara gitmek ilen atlatabilirsin güzelim.. Çok kıyak maçlar vardır önümüzde Kemal'ciğim.. Hiç birini kaçırmıyasın sakın.. Adana'dan sonra Elâzığ'dan da seçilmez isen, hiç merak olmıyasın.. Sivas'a geçersin.. Oradan da seçilmez isen, Erzincan'a geçersin.. Oradan da seçilmez isen Gümüşhane'ye geçersin.. Oradan da seçilmez isen muayenehaneye geçersin.. Haaa, dur bakayım.. Bir ihtimal daha göroorum burada.. Belkim de Fenerbahçe stadından mebus seçilirsin.. Eğer gene de seçilmez isen, demek ki kabahat hakemdedir. Hakemi, yüksek haysiyet divanına verirsin.. Bundan başka hiçbir derdin yoktur yüreciğinde.. Muayenehane demişimdir de aklıma gelmiştir.. Sana bir muayenehane görünoor Taksim taraflarında.. İçinde de rontgen makinaları hazırdır.. Ehalinin yüreğine rontgen ilen bakıncas, herkeşin yüreğindekini daha iyi ağnarsın Kemal'ciğim.. Haydi, fazla efkâr etmiyesin.. Sana da bir çift nasiyet edeyim de kulağında kalsın:

C.H.P. nin Satır'ı..
Ayni hamam natırı..
Koalisyon var ise,
Sille kötek hatırı..

Haydi şimdi güle güle gidesin Kemal'ciğim.. Arkadaşlara çok çok selâm söyliyesin benim tarafımdan..

Kemal Satır'ın da suratı iyice asılmıştı. Homurdana homurdana çıktı odadan.. Bitişik odanın kapısı gene aralandı.. Bu sefer Osman Bölükbaşı girdi içeriye. Serupi onu görünce:

— Hoş gelmişindir Osman'cığım, dedi.. Çoktandır görüşemedik.. En son geldiğinde bir sevda falına bakmış idim senin.. Ondan sonra Serupi'yi arayıp sormazsın hiç.. Gel şöyle, şu iskemleye oturasın da, senin de encamını ağnatıverevim beş takkede..

Serupi, cengelli iğnelerle salyangoz kabuklarının yerlerini tekrar değiştirdikten sonra, koç boynuzu ile, pirinçleri bir daha karıştırdı:

— Amanın neler göroorum burada Osman'cığım?.. dedi. Sankim, bir yokuştan yukarı çıkar iken, ayağın karpuz kabuğuna gelinces kaymıştır, kaba etlerinin üzerine küt deyi oturmuşundur da, baldırların morarmıştır.. Ne olmuştur acaba?.. Ah Osmanım!.. Bir gazino göroorum senin encamında.. Ne çalgılar, ne şarkılar.. Sen de perdeyi çekoorsun.. Son zamanlardaki seçimlerde az bir şey hapı yutmuşundur. Lâkin daha önce de, iki şişe hapı yutuncas, vücut alışoor hapı yutmıya.. İkinci seferde yuttuğun hapın pek zararı dokunmamıştır o yüzden Osman'ım.. Yalnız ki sana çok candan bir lâf edeyim.. Bu politika namkör bir zanaat olduğundan «geçesin güzelim, gel bu sevdadan..» Altmış dördün içinde gene çok çok bağıracaksın. Gene Meclis'te ayağa kalkıp kükreyeceksin.. İzmir Fuarının müdürü bilem seni görünces, Fuardaki arslanları ikileyelim deyi senin peşine düşecektir. Gene parti içinde kavga edeceksin.. Gene arkadaşların ilen geçimsizlik çıkaracaksın.. Gene partiden çıkıp başka parti kuracaksın. Ama gene de hapı yutacaksın.. Eyisi mi, Partiyi Dolapdere'de eyi bir tornacıya götürüp biraz traş ettirmek ilen ve biraz da cilâlataraktan iki sene daha idare edebilirsin. Ama Serupi'nin, sana candan bir nasiyeti olacaktır. Eyi diyne:

Canım Osman Bölükbaşı,
Her seçimde dama taşı.
İktidar istiyor isen,
Kaba etlerini kaşı...

Ağnamışındır Osman'cığım.. Haydi, şimdi sen çık da, dışarıda daha çok bekliyen adam vardır. Biraz da onlar ilen konuşayım.. Yeni yıl için onlara da tebşiratım olacağını bilirsin elbet...

Bölükbaşı hiçbir şey söylemeden kalktı.. Sert adımlarla odadan çıkmasıyla, Ragıp Gümüşpalanın içeri girmesi bir oldu.

Serupi, sehpanın üstündeki takımlarını düzeltirken, gülümseyerek, Gümüşpala'ya oturmasını işaret etti:

— Ah sultanım, elmasım, gümüşüm, Gümüşpalam!.. Hoş gelmişindir Serupinin yanına.. Seni muhabbet ilen kucaklıyarak encâmını arzedeyim:

Bir sevinç içindesin ki, târifi olamaz. Güller ilen, karanfiller ilen, margaritler ilen donanmış bir bahçenin içerisinde, bülbül serenadlarını dinler iken mestolmuşundur. Çalgıların ve şenliklerin arsında ve kuş şansonlarının içine gömülmüş iken, birdenbire yağmur başloor. Sen yağmura tutulmamak için kaçar iken, bahcenin öbür tarafında doluya yakalanoorsun.

Ama bütün demokratlar seni çok sevoorlar. Çünküm «Gümüşpala»yı, «Gümüspara» sanoorlar. He, şimdi biloorsun, gümüşparanın da kalpı çıkmıştır.

Sana, yaldızlı bir iskemle göroorum tosun Paşacığım!.. Salonun en önündeki orkestra koltuğunda sen oturoorsun. Sahnede komedi oynanır iken, oyuncular piyesi şaşıroorlar. Komediyi facia yapoorlar. Daha sonra da orta oyununa çeviroorlar işi.. O zaman ehali de bağırıncas perde kapanoor. Orkestra «Dağ başını duman almış, yürüyelim arkadaşlar» deyi çalıncas, Mustafa Kemal Paşanın ruhu gelerek ve senin aktörlerinin hepsini kovalıyarak kaçırmış olup zâtınız hemen İsmet Paşa'ya telefonu açarak, turizm bürosundan yol sorar gibi «Paşam bize yol göster» deyi konuşur isen de, İsmet Paşa keyfinden kıkır kıkır gülerek, size 27 Mayısın yolunu göstereceğini tebşirat ederim Paşam..

Madem benim ilen görüşerek 64 ün içinde neler olacağını ağnamayı istedin. Serupi'nin sana küçük bir nasiyeti vardır:

Paşaların Paşası,
Demokratın maşası!
«Yetiş Paşam» deyince,
Koşar İsmet Paşası!..

Serupi, dışarıda bekliyenler çok olduğu için, lâfı kısa kesmek istiyordu. Gümüşpala'nın yüzü, suratında «yandıran otu» gezdirilmiş gibi, bir acaip hal almıştı. İstemiye istemiye yerinden kalktı. Oda kapısını usulca açıp, kimseye görünmeden dışarı çıktı. Bekleme salonunda daha birçok kimse vardı.. Bunların arasında Fahrettin Kerim Gökay, Ali İhsan Göğüş, Coşkun Kırca, Turhan Feyzioğlu, Hasan Dinçer, Hacı Ömer, Nuri Eroğan, Serupi'nin söyliyeceklerini kendi kulaklarıyla dinlemek için sabırsızlıkla sıralarını bekliyorlardı.

Adnan Veli

Yılbaşı Anketi

İlyas Reis :

— Sen çimsun?.. Penu nerden taniysun daa?.. Tostim misun, tüşmanim misun?.. Ahbabim misun, emicem misun, çimsun sen?..

— Ben Akbaba namına seni rahatsız ediyorum İlyas Reis!

— Çim tedun?

— Akbaba!

— Hooooy!.. Kesuleyim saa ha uşak, ak baba deduğün de çim oliy daa? Karıştirma pabani, anani da pağişla ismuni, Tahsin misun, Hizır misun, Pahri misun, sen çimsun daa?

— Bendeniz...

— Tenuz mu tedun?.. Yüroğimin yağini erittin daa!.. Kara tenuz misun, ak tenuz misun?.. Palikçi misun, kemici misun, necisun daa?

— Yazıcıyım İlyas Reis, yazıcı!

— Haçan yazicisun da niçun temezsin baa?.. Emicem oğli de yazicidur asçerlik şöbesinde..

— Yılbaşı için bir şeyler söylemeni rica edecektim:

— Yilbaşini soraysin daa?... Söyliyem saa da yaz tefterun içuna:

Haçan kelmuş yilbaşi
Yanti yüroğin paşi
Yaliniz yatan kizin ,
Pen olayim oynaşi da,
Pen olayim oynaşi!..

— Yazdin mu?

— Yazdım efendim, bir daha rica edebilir miyim?

— Hoyyy penim ricali çalimli yiğenum, yaz pakalim:

Gemu geliyor gemu da,
Pacasi pen olayim.
Şu gencecik kizlarin
Kocasi pen olayim,
Kocasi pen olayim!..

Arnavut Şâban :

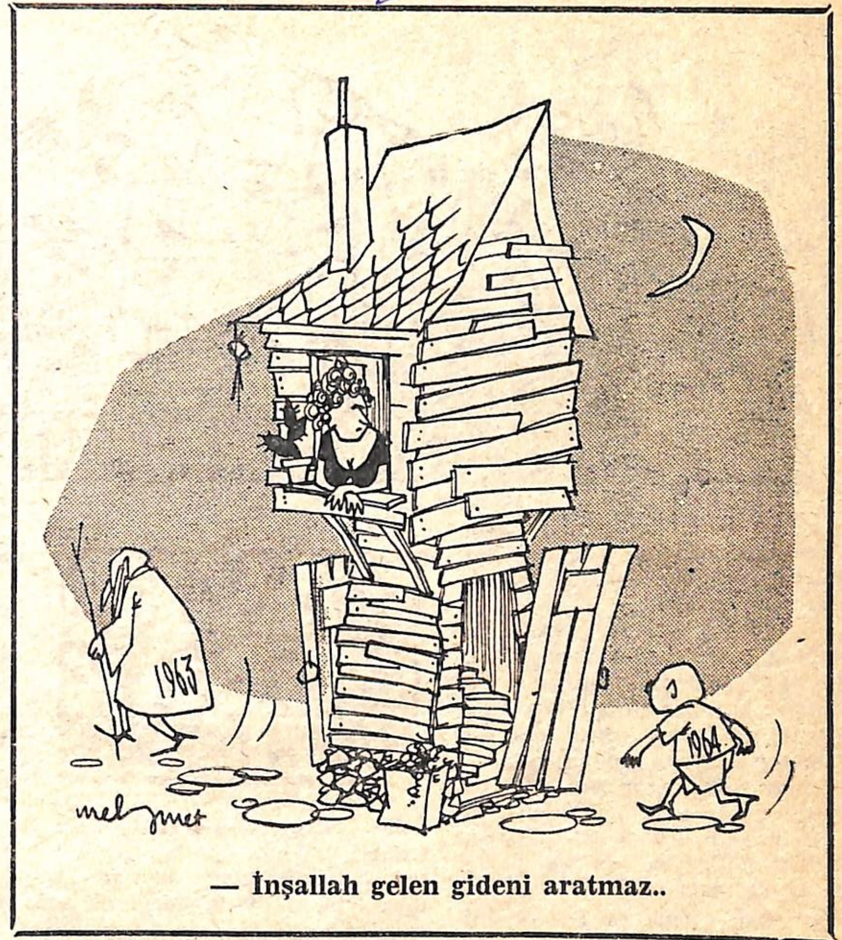
— Selâmünaleyküm Şâban efendi!

— Esselâminaleyçüm efendim more...

— Yılbaşını nasıl geçirdin Şâban efendi?

— More vallahi şikarttırttırmamişem ben kariyi bilâçis tişari! Çünkim namus üzerine fıkdani hesabile.. Ne zaman efendum var bir gün ki ben gidiyorum sukakta; bir yılbaşi akşami bilâçis bir adam soyleyor bana ki «More Şabaan!.. Ben gürmişem senin kiz kardaş Fatma sukakta gider iken. Sende var bir kiz kardaş ki çok guzeldir!...» Uuuuuy bre!.. köpoğlu diyorum, vardir bir Fatma benim kiz kardaş ki, ben soylettirttirmeyorum efendum onun ismi bir hançisi erkek ağzında. Her kim var ki bir erkek yâniyâkim gezdirttirittiriyor benim kiz kardaş onun ağzinda, more vallahi ben geberttirttiriyooorum o adama hem de billahi çünkim...

— **İnşallah gelen gideni aratmaz..**

— İyice anlıyamadım Şâban efendi, yani senin kız kardeşine, karına lâf mı attılar?

— Oyledir efendim bilâçis!..

Hasso Vinco :

— Merhaba Hasso!

— Marhoba gordaşim!

— Yeni yılın kutlu olsun Hasso!

— Saninki da gurtli ossun lo!..

— Ne yaptın yılbaşı gecesi?

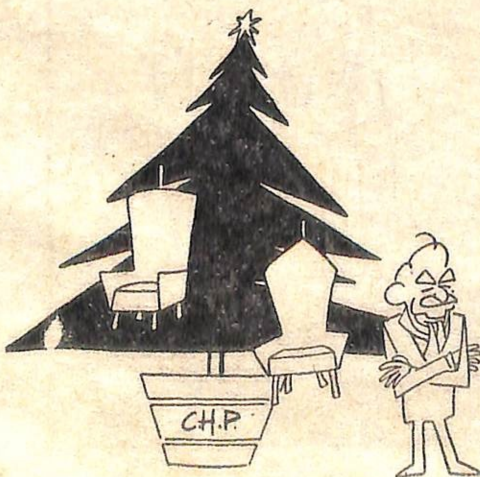
— Yilbaşinin gicasini soriysin lo? Lo san gâvir misin?.. Yohsam acnabiya misin?... Ula yilbaşi dadigin Hidirellazda gâlir, bizim senabaşimiz duriyken acnabiya çeşidi mi yopah?..

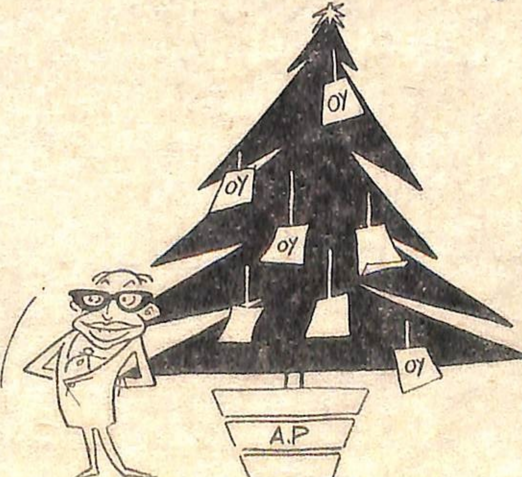

— Demek senin yılbaşı ile hiç bir ilgin yok Hasso?

— Yohhh ne demak lo, bögüne bögün Vurgin Haninin başhammaliyem.. O gica içün yigirmi kosa biro taşimişim patronin avina. Otuz hokka sebzavat, balkim sekiz-on hokka mivo götirmişam. Kâstiklari culuğu bilâm ban götirmişam, ban kesmişam! Guyriğini ban yolmişam, cigârini ban çiharmişam.. Hassonun senaboşiyinan bilgisi yohh demak ta ne kâlima Lo?

Sibel Meliş

DİĞER PARTİLER

Yazısız

KAYIP ÇOCUK

AZİZ NESİN

Elleri pantalon cebinde, avukat yazıhanesinin karşılıklı iki duvarı arasında sinirli sinirli gidip gelen avukat,

— Allah belâsını versin bu avukatlığın, diye bağırdı, ulan, huysuz, geçimsiz, birbirlerini aldatan karı-kocaların boşanma dâvalarıyla uğraşmak için mi ben bu dünyaya geldim be!..

Güleç yüzlü tombul arkadaşı oturduğu koltukta iyice kaykılarak ensesini arkasındaki düstur, içtihat ciltlerine dayadı, ayaklarını da masanın üstüne koydu,

— Sen, dedi, az kazandığın için mi, yoksa küçük işler olduğu için mi boşanma dâvalarından şikâyetçisin? Büyük dâlaverelerin içine girip ticaret dâvalarından büyük paralar kazanan avukat olsaydın mesleğinden pek mi memnun olacaktın? Büyük, esrarlı cinayet dâvaları alan avukatların da adı gazetelere geçer, meşhur olurlar. Söyle bakalım, hangisini seçiyorsun?

Sinirli sinirli gezinmekte olan,

— Seçmek elimizde mi? dedi. Yüz lira kira borcunu ödeyemediği için evindeki eşyalarını hacze gittiğimiz bir adam, tek haczedilecek eşyası radyosunu alınca bana «Bozuk para avukatı!» diye bağırdı. Yüz lira alacak için yapılan avukatlığın içine tüküreyim...

Tombul avukat keyifli keyifli,

— Hak haktır, dedi, küçüğü büyüğü olmaz. Biz küçük avukat olduğumuzdan bize küçük dâvalar geliyor. Ama senin istikbalin bana çok parlak görünüyor. Kurduğu ağına, kanını emmek için, düşecek sineği bekleyen örümcek gibi, biz de yazıhanemizi açmış, kapıdan girecek müşterilerimizi bekliyoruz. Birbirlerini boğazlıyan, dolandıran, kazıklayan insanların büyük, karışık dâvalarıyla uğraşmaktansa, boşanma, tahliye dâvalarıyla uğraşmayı tercih ederim; hiç olmazsa böylece yaptığımız kötülükleri küçültmüş oluruz. Küçük kötülükler, büyüklerinden daha az kötüdür; bu da bizim için bir avuntu... Param yok diye hiç üzülme, şimdi bir bakarsın şu kapı açılıverir, evine, çocuklarına bakmayan sarhoş kocasından ayrılmak isteyen bir kadın ağlıyarak içeri girer. Böyle bir kadın bana şimdilik canlanmış bir yüz liralık gibi görünür...

— Sen alay et bakalım, üç aydır yazıhanenin kirasını veremiyoruz. Kirayı birkaç gün daha geciktirirsek, malsahibi bizi burdan çıkartması için bir meslektaşımıza birkaç yüz lira ödemek zorunda kalacak...

Tombul avukat, iki elini ensesinden geçirerek,

— Sahi, biz neden politikaya atılmıyoruz? dedi.

— Hah, bir bu eksikti...

— Şöhreti olmayan avukatın müşterisi de olmaz; bizim meslekte şöhretin yolu da politikadan geçer...

— Müşteri deme şuna, sinirim bozuluyor...

— Bu kafayla sen avukatlık yapamıyacaksın. Niçin politikacıların çoğunun avukat olduğunu, avukatların çoğunun da politikacı olduğunu hiç düşündün mü? Dünyadaki demokrasi parlâmentolarının koltuklarından yarısından çoğunda avukatlar oturur. Dünyayı avukatlar yönetiyor da haberin yok... Neden?

— Neden olacak, ikisi de ağzı lâf yapanların işi...

— Hukukla siyasetin lâf ebeliğine, gevezeliğe dayandığından değil yalnız. Bırakalım avukatlığı da doktorları alalım. Doktorlar daha iyi yaşamak için daha çok kazanmaya, daha çok kazanmak için de daha çok hastaya muhtaç... Doktorların, müşterilerini arttırmak için, sevgili yurttaşlarının üstüne mikrop serpmeleri meslek şereflerine aykırıdır. Ama avukatlara gelince durum tersine... Bizim kazanabilmemiz, yani müşterilerimizin artması, toplumun karmakarışık olmasına, anlaşmazlıkların, çatışmaların, kavgaların artmasına bağlı; yoksa açlıktan geberirdik. Avukatların çoğunun politikaya atılmaları, toplumu karmakarışık ederek bu kargaşalıkta dâva konularını arttırarak hem kendilerine, hem meslektaşlarına iş çıkarmak, yardım etmek için...

— Sen neler saçmalıyorsun?

— İstediğin kadar saçma de sen... Şimdi kapının açılıp, bir dâvalı ya da dâvacının içeri girmesini beklemiyor muyuz, yalan mı? Demek ki biz, insanların birbirlerine düşmelerini istiyoruz. Avukatlar politikacılık yaparak, işleri karmakarışık eder, sonra da avukat olarak, önceden karıştırdıkları işleri düzeltmeye uğraşarak para kazanırlar. İnsanların dalaveresinden umudunu kesme arkadaş, şimdi kapı açılır, Allah sana bir kısmet gönderir...

Tam bu sırada kapı birden, hızla açıldı, telâşla içeri giren bir avukat arkadaşlarıydı.

— İyi ki burdasınız, sizi bulamıyacağım diye korkuyordum, dedi.

— Hoş geldin, otur...

— Büyük bir dâva düştü, üç yüzseksenbin liralık... Üçümüz altından kalkarız bu işin... Onbeşer, yirmişer bin lira kıvırırız.

Tombul avukat, arkadaşına,

— Ben sana söylememiş miydim... dedi.

Gelen avukat anlatmaya başladı:

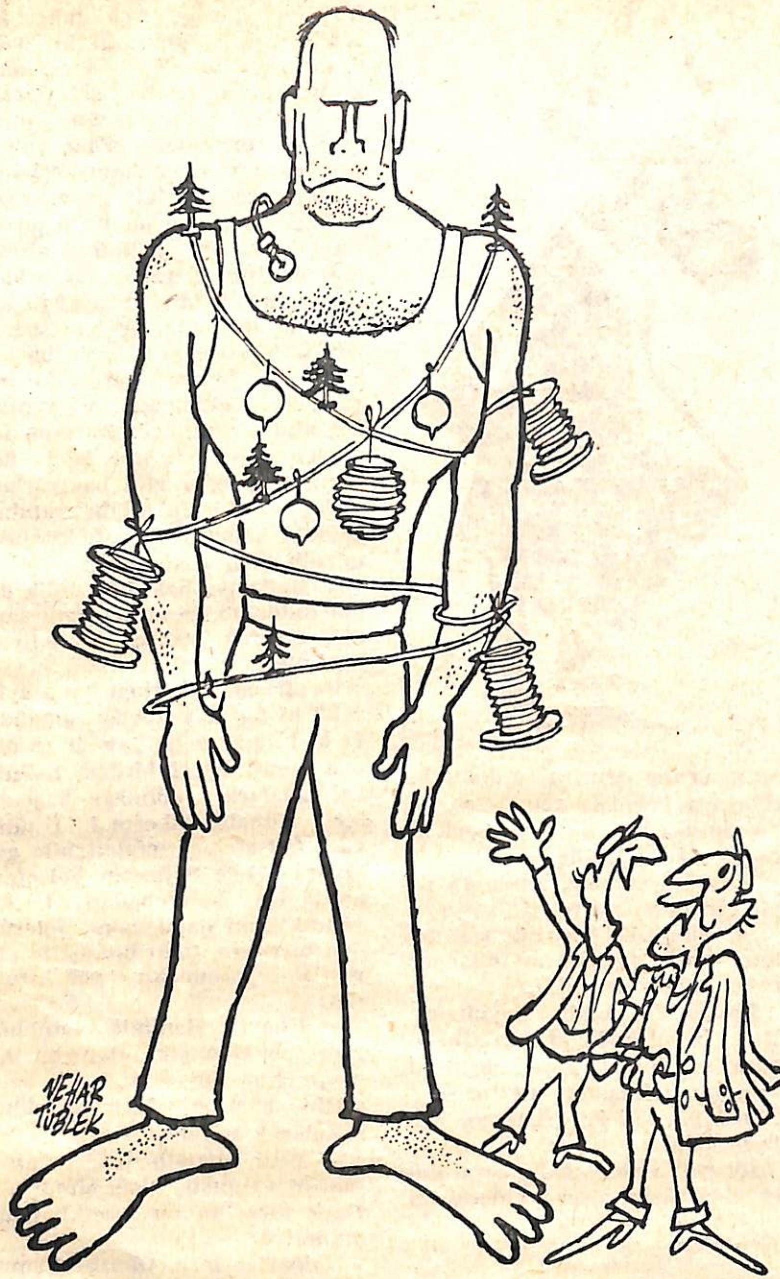
— Spor-toto dâvası bu... Geçen hafta spor-toto'da onüç bilen çıkmadı, iki kişi de on iki tutturdu. Bunlardan biri kimsesiz, onüç yaşında zavallı bir kundura boyacısı... Onsekiz yaşından küçük olanların spor-toto oynamaları yasak olduğundan, çocuk kazandığı üçyüzseksenbin lirayı alamıyor. Dün bana iki kişi geldi, durumu anlattı. Çocuk parayı alamazsa yazık olacak... Bu çocuğa bir iyilik yapmanın çaresi...

Tombul avukat, arkadaşına,

— Ben sana dememiş miydim, dedi, politikacılık yapan avukatlar önce bir kanunla ortava spor-toto karışıklığı çıkarırlar, sonra bu karışıklığı düzeltmek istiyorlarmış gibi, onsekiz yaşından küçükler spor-toto oynayamaz diye büsbütün ortalığı karıştırırlar. O karmakarışıklığı düzelt-

— Toprak reformu isteriz! — Sosyal adalet isteriz! — Plânlı kalkınma isteriz!

— Biz de yılbaşı için bu çam yarmasını süsledik Ali abi!.

mek için de bize para kazandırırlar...

Hâlâ gezinmekte olan avukat,

— Para çocuğun hakkı... dedi.

Tombul olanı,

— Bizim dolgun avukatlık ücretini hak etmemiz için, bu para da çocuğun hakkı olmalı... dedi.

Gelen avukat,

— Çocuğa yazık, dedi, zavallı, kimsesiz yavrucak... Bana gelen iki kişi de çocuğun hakkının kaybolmamasını istiyorlar. Şimdi biz kanunî bir yolunu bulup çocuğu himayelerine alan bu iki kişiye spor-totodan üçyüzseksenbin lirayı aldırmalıyız. Çünkü çocuğun alması imkânsız...

— Sen çocuğu gördün mü?

— Hayır, görmedim. O iki kişi, çocuğun üçyüzseksenbin lira kazandığını öğrenince, birisi duyar da parayı çocuğun elinden alır diye, oğlanı yanlarına almışlar kimseye göstermiyorlar, kimseyle konuşturmuyorlar, çocuğu birinci sınıf bir otele yerleştirmişler, bir haftadır bakıyorlar, ne isterse alıyorlarmış çocuğa... Bugüne kadar bir-iki bin lira masraf etmişler. Bana gelirlerken de, çocuğu otel odasına kilitleyip öyle gelmişler. Dünyada namussuz çok, çocuğu kandırır da garibin elinden parayı alır, diyorlar. Şimdi vakit kaybetmeden buna bir çare bulalım... Yarın benim yazıhaneye gelecekler, çocuğu da getirecekler...

Üç genç avukat, yazıhanelerinde bu meseleyi rahatça konuşabilmek için, başka kimse gelmesin diye önce kapıyı içerden kilitlediler, sonra başbaşa verip derin düşüncelere daldılar, tartıştılar, kanunları, resmî gazeteleri, düsturları, içtihat kararlarını karıştırdılar. İki saatten fazla süren bu çalışmaları sonunda şu karara vardılar: Önce o iki kişiyle, elli bin lira avukatlık ücreti almak için bir mukavele yapılamıyacağından, onlardan elli bin liralık borç senedi alınacaktı. Sonra çocuğun velisi, vasisi her kimse o aranacaktı. Hiç kimsesi yoksa çocuğa bir vasi bulunacaktı. Bu vasi o iki kişiye umumî vekâletname verecekti. Onlar da bu vekâletnameye dayanarak, iki yalancı tanık bulup, çocuğun yaşının büyütülmesi için mahkemeye başvuracaklardı. Yaşı büyütülen çocuk, spor-toto'dan parayı alıp kendisini koruyan iki kişiye verecek, onlar da çocuğun hakkını çocuğa verip, gerisini de kendileri alacaklar ve avukat ücretini de ödeyeceklerdi.

(Arkası var)

Geçmez para

Dün yerde küçük bir para buldum.. Ne saadet..
Sordum: «Acaba sahibi kim?» Köhne bir âdet:

Hattâ havadan vurduğu milyonları herkes
Söyler mi?.. Çıkarmaz, dili yokmuş gibi, hiç ses!..

Bir yaşlı adam geldi.. Zayıf, sapsarı bir yüz..
Biz rastlamayız böyle hazin tiplere gündüz:

Onlar ki sefil, aç dolaşırken utanırlar,
Derler: Kaçalım.. Dostlarımız belki tanırlar!..

Baktım.. Bu bakış etti bütün ömrümü zından:
Bir canlı cenazeydi o, besbelli acından!..

Mahcup dedi: «Oğlum.. Bu sıcak dermanı kesti,
«Göklerden alev yağdı bugün, sam yeli esti!..

«Müthiş susadım.. Kalmadı bir çeşme nihayet..
«Ev hayli uzak.. Varsa birazcık para lütfet:

«Avcundaki kâfi bana!..» Birden onu aldı,
Minnetle, teşekkürle koşup caddeye daldı..

Tam karşıda meşhur sucu: Bardakları dizmiş..
Çın çın dönüyor çıngırak.. Âlâ yapıyor iş..

Aslında herif halkı yaman aldatıyordu:
— Menbâ suyu, halis!.. Diye terkos satıyordu!..

Ak saçlı fakir, koştu hemen: «— Bardağı doldur...»
Vermişti küçük mangırı, zengin gibi, mağrur!..

Terkoscu silik mâdene dikkatle göz attı,
«— Geçmez!..» Dedi, biçareye öfkeyle uzattı..

Yanmış, kurumuş ağzı.. Alev bağrını sarmış..
Ak saçlı adam sordu utangaç: «— Nesi varmış?»

Tattırmadı pis, kurtlu suyundan iki damla,
Taş kalbli herif üstelik eğlendi adamla:

«— Geçmez para yutturmaya gelmiş koca insan,
«Anlarsın, eğer üstünü bir kerre okursan...»

Yoksul, şaşırıp baktı.. Soluk benzi tutuştu,
Yutkundu ümitsiz, yüzü husranla buruştu..

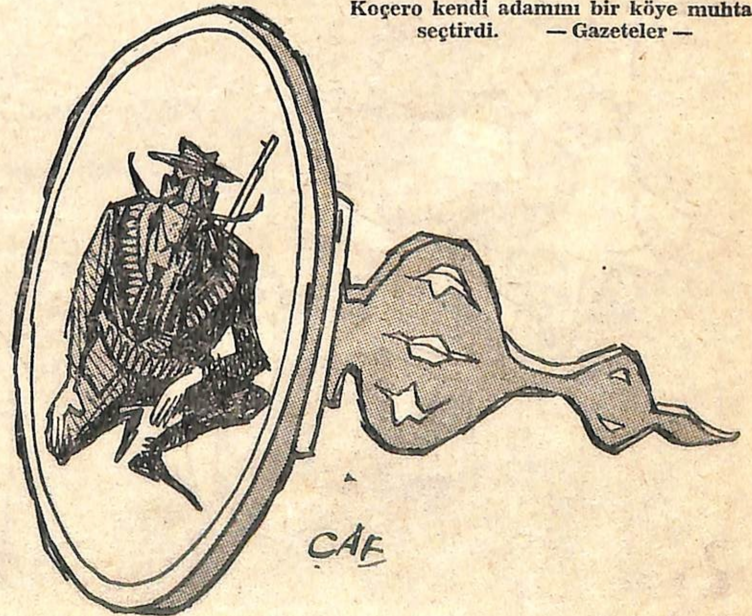
Kıs kıs gülüyorken sucu hâlâ öte yanda,
Kayboldu, küçük mâdeni fırlattığı anda..

Neymiş, şunu görsem?.. Diye aldım gene yerden:
Bir eski kuruş.. Hâtıra kalmış senelerden!..

Geçmez para.. Üstünde şu sözler kazılıydı:
«Hürriyet», «Adalet» ve «Müsavat» yazılıydı!..

Necdet Rüştü Efe

Koçero kendi adamını bir köye muhtar seçtirdi. — Gazeteler —

Mühür!

YUF BEYNİMİZE!..

NACİ SADULLAH

«Bülbülün çektiği dili belâsıdır» derler. «Söz gümüş ise sükût altındır» derler. «Boğaz dokuz boğumdur» derler. «Az söyle, çok işit» derler.

Hülâsa, insanları susmaya zorlamak için bunlara benzer daha pek çok lâflar ederler. Şayet bu lâfları edenlere sorarsanız gûya gerçek edep buymuş: Dilini tutmak.

Fakat aslında «Dil» konuşmanın sorumsuz bir aracıdır. Yirminci asır, dilsizlere bile işaretlerle dile gelmek bilimini kazandırdığı için, zamanımızın en gürültülü kongrelerini, şimdi adına dil dediğimiz o konuşma aracından gûya mahrum olanlar, dilsizler yapıp durmaktadırlar.

Aslında biz insanlar her ne çekiyorsak dilimizden değil, beynimizden çekiyoruz. Maddî, manevî bütün acıları beynimizde duymaktayız. Gözümüzden gönlümüze kadar her tarafımız beynimizde sızlar ve gözümüzden gönlümüze kadar her yanımız beynimizde güler.

En fazla işletmeğe çabaladığımız tarafımız odur: Fakat bizler onun fazla işlemesinden çok defa fayda yerine zarar görürüz. Gerçi şairin:

Ya dehre gelmeseydim,
Ya aklım olmasaydı!

mısraı, yalan değil ama yanlıştır: Zira insanın koskoca bir beyni olduğu halde, hiç aklı olmıyabilir. Bunun içindir ki, o mısraın doğrusu:

Ya dehre gelmeseydim,
Ya beynim olmasaydı!

şeklinde olmalıydı sanırım.

Şimdi bütün bunları bana, Burdur'da bir beyinsiz çocuk doğduğunu yazan bir gazete düşündürmektedir.

Beyinsiz bir çocuk... Beyinsiz bir insan... Aman yarabbi, ne ideal yaratık.

Benim yerimde siz de olsanız, aklı başında insan diye şu dünyaya beyinsiz gelene demez misiniz?

Hangi insan başının, içindeki beyinden büyük belâsı vardır?

Çok eskiden dinlediğim bir fıkracığa göre, gûya adamın birisi, sakatlanan beynini tamir ettirmek için bir operatöre gitmiş. Doktor, tamirinin bir hafta süreceğini söyliyerek adamın beynini çıkarıp lâboratuvarındaki buz dolabına koymuş!

Bir hafta sonra adam tamir edilen beynini almaya gelmeyince, operatör hastasını telefonla aramak zorunda kalmış.

Karşılıklı iki âlodan sonra, adamın verdiği cevap şu:

— O beyin artık sizde kalsın.. Bir haftadan beri, ben onsuz kendimi eskisinden kat kat rahat hissediyorum sayın operatörüm...

Şimdi, gazetelerin doğumunu müjdelediği beyinsiz çocuğa gelin de imrenmeyin bakalım.

Çocuğun beyni yokmuş ama, aklı varmış demek: Çünkü bu dünyaya beyinsiz gelmekten daha akıllıca bir davranışı pek az çocuk akıl edebilir...

Bana sorarsanız, akıllı da değil, bir dâhidir o velet!

Şu dünyada beyinsiz yaşamanın sayısız faydalarını düşünse, insan saadetten çıldırır.

Beyin bu, kendi beynimiz... Dana beyni değil ki, haşlatıp yiyesin... Koyun beyni değil ki, tavasını, salatasını yaptırasın... Kendi beynini ister istemez besliyeceksin:

İlk okula gideceksin, orta okula gideceksin, liseye gideceksin, üniversiteye gideceksin. Fakat mübarek beyin tıpkı yedikçe genişliyen mide gibi, okudukça iştahlanacak. Sana, vaktin, nakdin yetişir mi diye sormadan gözüne ilişen kitaba saldıracak ve ondan sonra sen, okuyup düşünmekten, rahat rahat yaşamaya vakit bulamıyacaksın.

Şimdi şu satırları yazarken, kalemi bırakıp uzun uzun, etrafımdaki rafları dolduran kitaplara baktım: Şuradan bir eskici çağırsam, kantara vuracağım kitapların kilosuna, üç baş soğan parası bile vermez... Ve bu kitaplar, ki, benim paracıklarımı yemişler, zamancıklarımı yemişler, alın terimi, göz nurumu içmişler, şimdi yüzüme âdeta benimle alay eder gibi bakıyorlar. Kalın bir felsefe kitabı, yanıbaşındaki kalantor tarih kitabını dürtüp beni göstererek:

— Budalaya bak, bizi didik didik didikledi de ne kazandı sanki?.. diyerek, açıkça alay ediyor benimle...

Bakarken, bakarken bana öyle geldi ki bu alaycılık az zamanda öteki kitaplara da yayıldı ve ondan sonra hepsi birden, halime kahkahalarla gülmeğe başladılar... Rübab-ı Şikeste bile gülüyor.. Felsefenin Sefaleti bile gülüyor.. Hele Sefaletin Felsefesi nerde ise kahkahadan bütün yapraklarını dağıtacak... İçlerinden birisinin, tıpkı bir aşifte cilvesi ile yanındakine göz kırpırak:

— Enayi... Benimle tam beş gece sabahlamıştı... Dediğini duyuyor gibi oluyorum.

Bir başkası, bitişiğindekine sokularak sanki:

— Beni alabilmek için altın saatini satmıştı, diye, şimdi yüzüme kızartan bir açıklamada bulunuyor.

Haksızlar mı?.. Okuyacaksınız, okuyacaksınız da ne olacak? Beethoven gibi beyin sahibi olup erkenden akıl oynatmaktansa, kardeşi gibi çiftlik sahibi olup kadın oynatmak daha isabetli bir davranış değil mi?

Siz bir kere kendinizi okumaya kaptırınca: Fizik, kimya, geometri, tarih, felsefe, edebiyat falan filân derken, ömrün yarısından çoğu harcanmış oluyor. Ondan sonra - Olmaz ya - servet de kazansanız niye yarar? Fransız'ların: «Tecrübe, insanlara gençlikte lâzımdır ama, ihtiyarlıkta gelir.» diye bir sözleri var, ama pek eksik bir söz bu: Zira hep bildiğiniz gibi, insanlara gençlikte lâzım olduğu halde ihtiyarlıkta gelen tek lüzumlu şey tecrübeden ibaret değildir. Hele beyinlerini beslemek gafletini gösterenlere, gençlikte lâzım olup da ihtiyarlıkta gelmiyen hemen hiçbir nimet yok.

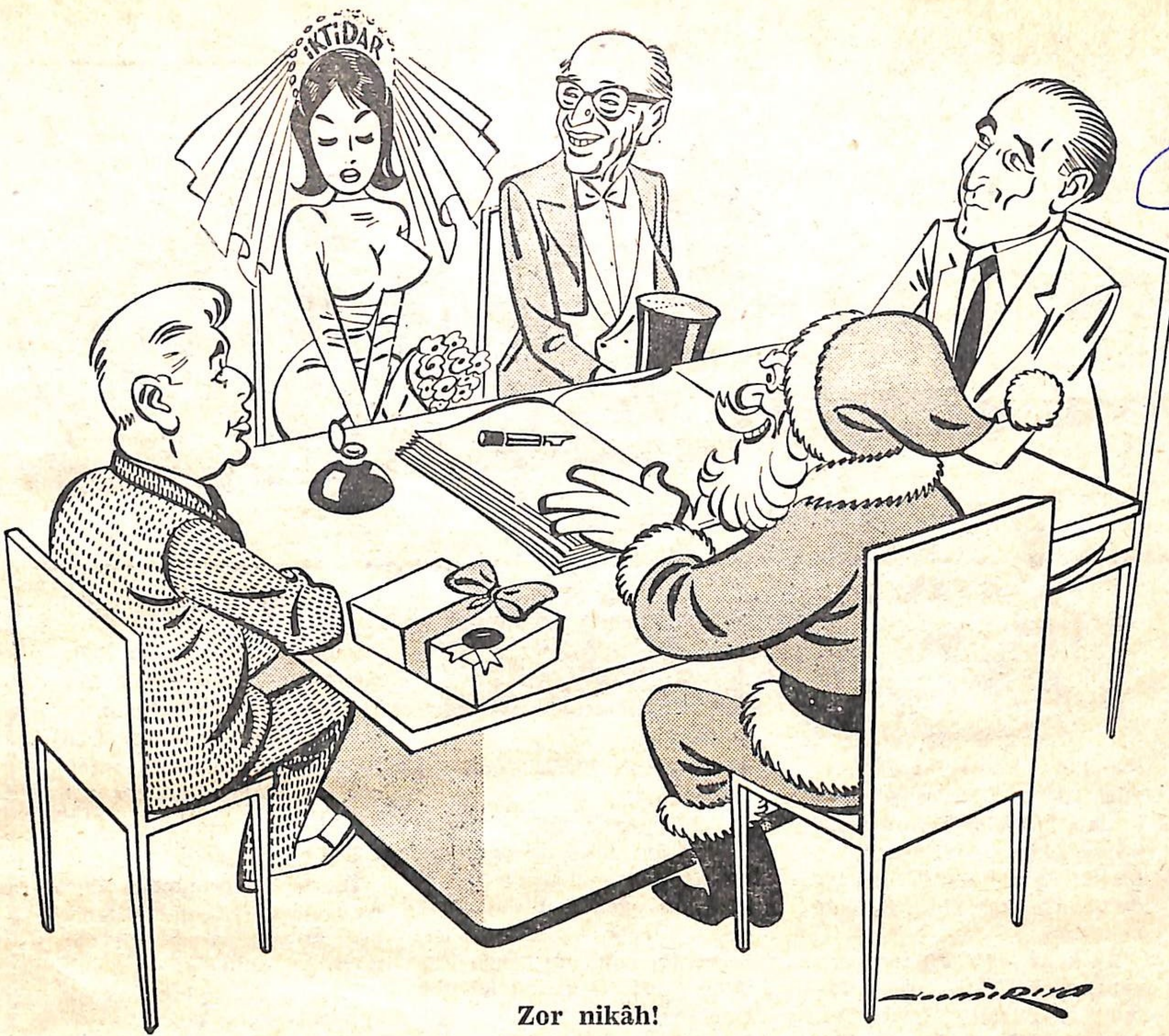
Bu yüzden, içim, şu dünyaya beyinsiz gelen o akıllı çocuğa karşı, sonsuz bir imrenişle dolu... Feraset, basiret ve hattâ kehânet diye işte asıl o veledin yaptığına derler.

Dünyaya beyinsiz gelip gül gibi yaşamak varken, o baş belâsını da beraber getirmenin ne mânası var? Mübareği yavaşça bir köşeye bırakıp rahat rahat ana karnından çıkarsın dışarıya... Akıllarını başlarına iyice devşirmiş üstün zekâlı çocuklar diye ben asıl böylelerine derim.

«Mevlâna ihtifalinde Konya'ya yankesiciler akın etti..» — Gazeteler —

Semâ!

Zor nikâh!

Ne haber ?

Su yokuşa sürülmez,
Düz akıştan ne haber?

Sen yalnızsın, ben tekim
Karakıştan ne haber?

Bir gün masa başında,
Bir çakıştan ne haber?

Lâcivert gözlerdeki
O nakıştan ne haber?

Saçlarına sarı, al,
Gül takıştan ne haber?

Bâzı gün çok uysalsın,
Yakarıştan ne haber?

Bâzan durup dururken,
Kaş yıkıştan ne haber?

Bâzı gün ateş olup,
Kalp yakıştan ne haber?

Çevren riyakâr dolu,
Boş alkıştan ne haber?

Kaval olmaz, ney olmaz,
Saz kamıştan ne haber?

Benim kolumda gidip,
Yan bakıştan ne haber?

«Seninim» deyip sonra,
Bırakıştan ne haber?

Salâhattin KUTLU

Dünyaya ya o Burdur'lu şeytan gibi büsbütün beyinsiz geliyorlar ya da beyinlerini hiç işletmiyorlar.

Bu sayede, genç yaşta şöhret, servet ve her türlü muhabbet kazanabilen bütün bahtiyarları, beyinlerini bir kenara atıp, stadyumda ayaklarını, ringde yumruklarını veya başka bir yerde başka taraflarını işletenler arasından çıkıyor.

Şimdi hangi feza bilgini, bir Altafini'nin ayağı kadar hürmet, şöhret ve servet kazanabilir?

Her beyinsizin her şey olabildiği bu dünyada beyne ne lüzum var a efendim?

Doğrusu, tekrar tekrar aferin dünyaya beyinsiz gelen o Burdur'lu velede.. Demek bacaksız, bizim altmışa yaklaşırken anlıyabildiğimiz bütün bu gerçekleri, o daha anasının iç dünyasında iken kavramış. Ondaki akıl bizde de olsaydı, hiç dünyaya beynimizi bırakmadan çıkar mıydık?

Ama ne yaparsınız, çıkmışız bir kere...

Ve değil mi ki birer beyin sahibi olmuşuz, artık ağzımızla kuş tutsak nafile... Ama, şayet Burdur'lu veled gibi bir açık gözlülük edip dünyaya beyinsiz gelebilseymişiz, ne rahat bir ömür sürecek, ne tatlı bir keyif çatacakmışız...

Fıstık satıp parti kursak, gazetelerin baş sayfalarında lider diye yine bizim adımız geçecek, boy boy resimlerimiz basılacakmış...

Söyliyecek tek sözüm var:

— Yuf beynimize!..

Naci Sadullah Danış

Hangi yıldayız?..

Dolmuştaki yolcu, önümüzden hızla geçen jet tipli yeni bir otomobil görür görmez:

— Birader, hem döviz yok derler hem de 1964 model araba ithal ederler, dedi...

Şöyle etrafıma baktım, kılığı kıyafeti eski yolcular... Kılığı kıyafeti eski binalar... Kılığı kıyafeti eski arabalar...

İyi ki hükûmetimiz 1964 model otomobil ithaline müsaade ediyor diye söylendim kendi kendime!

Öyle ya, bu araba da olmasa, bu eskilik içinde 1964'e girdiğimizi nereden bileceğiz?..

* * *

Üçüncüden korusun!

Facia haberini okumuşsunuzdur...

Karşıyaka ilçesinin Soğandede köyünde Amerikalılara ait çöplerin atıldığı yerden buldukları makine yağını yemeğine katan bir ailenin yedi ferdi felç olmuş.

Amerikalıların gemilerden attıkları konserve kutularını kapışırlarken boğaz balıkçılarımızdan bazılarının da geçen kış küreklerle birbirlerini yaralamaları, ayrı bir facia olmuştu.

Bütün bu manzaralar, İtalyan filmlerinin savaş-sonrası durumu göstermek için çektikleri sehneleri andırıyor.

Bu bakımdan memleketimiz İkinci Dünya Savaşına girmedi diye sevinmeyelim.

Bizim gördüğümüz de az felâket değil kardeşim... Memleket iki defa koalisyona girdi!

Fezadan tehlikeli

Yıldızlarımızdan Göksel Arsoyun yedek öğretmenlik hayatı, sanat hayatından daha çok patırdı çıkardı...

Nitekim atandığı Celep köyünde kalmayarak Konya'nın içine bir yere nakledilmesi hâlâ dedikodu olmakta devam ediyor.

Bu işte Göksel Arsoy mu yoksa Millî Eğitim Bakanlığı mı galip gelir, bilmiyoruz.

Bizim için önemli olan nokta şu Göksel Arsoy, havacılığa ait bir film çevirirken «uçakta korktu» dendi diye gidip sesten hızlı bir uçağa binip «ben cesurum» diye meydan okumuştu.

Böylesine cesur bir insanın köye gitmekten korkması şunu gösteriyor ki aydınlarımız gözünde köye gitmek, göklere çıkmak hattâ fezaya gitmekten daha tehlikeli gözüküyor!

Günlerden ne?..

Çok sevdiğim, saydığım hocalarımdan doçent sayın İsmet Giritli geçenlerde «Evrensel İnsan Hakları Günü» münasebetiyle bir makale yazmış.

«Gün»lerle ilgili yazıları çoktur kendisinin...

Meselâ son zamanlarda üst üste «Avrupa İnsan Hakları Günü» sonra «Kadın Hakları Günü» daha sonra da «Evrensel İnsan Hakları Günü» diye «Gün»lere dair yazılar yayınladı.

İnsan şöyle etrafına bakıp gününü pek kestiremiyor doğrusu!

Memleketimizi ve birçok Avrupa memleketlerini gören, tanıyan hocamıza sorsak acaba söyler mi bize!.. Türkiye hangi yılın hangi gününde bugün?

* * *

Neler getirecek?

1964 neler getirecek acaba?

Vallahi istatistikler meydanda...

1962 bir koalisyon getirdi... 1963 bir koalisyon getirdi...

1964 de getirse getirse bir koalisyon daha getiririr.

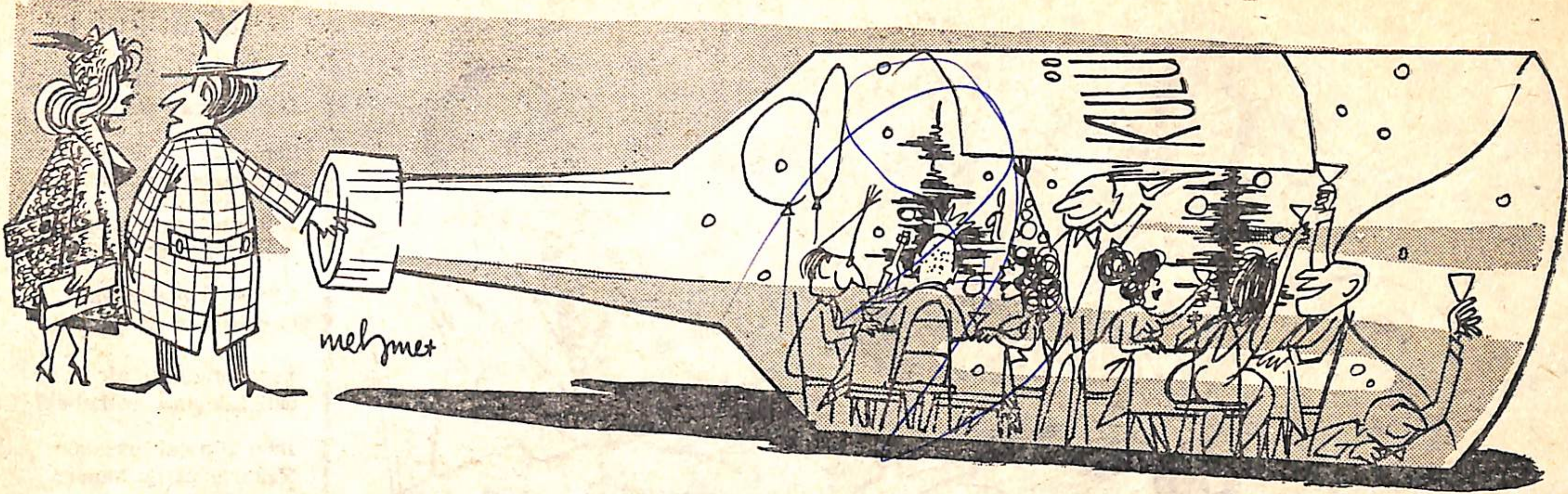
* * *

Ne mutlu!

Gazetelerimizin bildirdiklerine göre Tire'de bir kadın, kuyudan su çekerken kovasına bir ceset takılmış.

Kuyudan ceset çıkar... Denizden ceset çıkar... Çuvaldan ceset çıkar... Sandıktan ceset çıkar...

Onun için ne mutlu 1963'ten sağ çıkabilene!

— Zorlama karıcığım, giremeyiz!

PAZARTESİ :

Bizim Deniz Yolları'nın gemileri yine borç içinde yüzüyor. Dış yollar sekiz milyon lira açık vermiş...

Ertesi gün gazeteyi açtım: Hava Yolları da bilmem kaç milyon zararda...

Demir Yolları'nı hiç sormayınız: Lâçka!

Kara Yolları mı?.. Perişan!

Ama biz yine bu yolsuzlukları öper de başımıza koyardık. Ah, aahh, aaahhh öbür yolsuzluklar olmasa!

SALI :

Dikkat ediyor musunuz? Suçların çoğu ya karakol karşısında işleniyor, ya karakol bitişiğinde.. Daha geçenlerde, Sirkeci'de böyle bir dükkân soydular.

Bugün de bir Konya telgrafı, jandarma karakolu duvarına pusu kurmuş üç silâhlının iki kişiyi öldürdüğünü, beş kişiyi de yaraladığını haber veriyor.

Haaa, demek vurgun için, soygun için, cinayet için en emin yer karakol civarı...

Aman vatandaşlar dikkat!.. Karakol olan yerlerde dolaşmayın!

ÇARŞAMBA :

Adana'lılar ara seçimlerde C.H.P. yi davulsuz zurnasız uğurlamışlardı. Ama eski genel sekreter ve yeni C.H.P. matrudu Kasım Gülek'i davullu zurnalı karşıladılar, alkışladılar, omuzladılar...

İster misiniz bu durum karşısında sayın İnönü büsbütün gazaba gelip: «Ya Adana'lılar, ya ben!» desin...

PERŞEMBE :

İstanbul'da tam 4377 kahve varmış. Bir kahveye, günde en az on müşteri gelse ve her müşteri iki saat otursa, kahvede vakit geçirenlerin sayısı iki yüz bini bulur.

Kahveler çeşit çeşittir: Emekliler kahvesi vardır, iş adamlarının sözleşip buluştukları kahveler vardır, işsizler, aylâklar, esrarkeşler, kumarbazlar kahvesi vardır, bir de çocuk kahveleri, öğrenci kahveleri...

Bu kahvelerde bir inceleme yapınız: % 99,5'u bizim Ahmet'ler, bizim Mehmet'ler, Ali'ler, Veli'lerle doludur. Ne Salamon'a rastlarsınız ne Agop'a, ne de Vangel'e...

Bir Polonez Köy'ü gezisinde görmüştük: Bir tek kahvesi vardı köyün...

Babalar, oğullar, tarlada çalışıyordu güneş altında... Anneler kızlar, evde yemek pişiriyor, sofra kuruyor, ortalık süpürüyor, İstanbul'dan akın etmiş yerli turistleri ağırlıyorlardı.

Pekiy, kimler mi gidiyordu köyün bu tek kahvesine?.. Söyliyeyim: Polonya'lı vatandaşların geniş tarlalarında ırgatlık eden bizim Türk'ler.

Akşam oldu mu orada toplanır, yağlı iskanbil kâğıtlarını masaya çarpa çarpa, güneş altında kazandıkları beş on kuruşu birbirlerinin elinden almıya çalışırlardı.

Mehmet Âkif, tam elli yıl önce:

«Mahalle kahvesi Osmanlı'lar bilir»

diye başlıyan bir şiirinde dert yanmıştı. Ondan sonra Birinci Dünya Harbi oldu, Osmanlı İmparatorluğu battı. Ama mahalle kahvesi batmadı.

Kurtuluş Savaşı oldu. Saltanat battı, hilâfet battı.. Ama mahalle kahvesi batmadı.

Aman Allahım, şimdi işsizlikten, miskinlikten batıyoruz, mahalle kahvesi hâlâ batmıyor!

CUMA :

Hurda bir otomobile «Fenne uygun» diye rapor verenler üçüncü ağır cezada yargılanmıya başlanmışlar.

Suçluları belli olursa cezalarını görecekler elbet.

Yalnız bizim merak ettiğimiz bir şey daha var: İstanbul'da işletilen taksilerin, otobüslerin kaç tanesi «Fenne uygundur» acaba?

Hem irfanlı, hem vicdanlı bir uzmanlar topluluğunun muayenesinden geçse deriz. Hattâ yalnız taşıtlar da değil, sayın şoförlerimiz de...

Acaba, Ankara'dan İstanbul'a aktarılır aktarılmaz, çalımlı çalımlı: «İstanbul'un trafiğini düzene sokmak çok kolaydır» diye, Yeni Cami'de güvercinlere yem verir gibi gazetecilere demeç veren Bay Bavcı ne buyurur?.. Effeem?..

CUMARTESİ :

Adı Dilâver. Kayseri köylerinden birinde yedek subay öğretmen. Gitmiş Fatih Camii'ne ve minarenin birinci şerefesinden koyvermiş kendini boşluğa...

Polis: «Sık sık sinir buhranları geçiren bir gençti» demiş.

O güzel yaşta kendini minareden atışına bakılırsa, buna «Sinir Buhranı» da değil «Cinnet buhranı» demek lâzım...

Şair, tatlı bir hayretle ne güzel sorar:

«Madem yüzmek bilmezsin,
Neye çıktın minareye?..»

Zavallı genç... Arkada kimi bıraktı, bilmiyoruz. Ama köy okulundaki çocuklarını öksüz bıraktığı muhakkak... Nasıl kıydı onlara?

Pazar:

Bir Yunan gemisi, Anadoluhisar'ı dibinde iki eski yalıyı yıktı. Bu, görünmez kazaların ikincisi.

Demek, otomobillerin denizde yüzmesine imrenen gemilerimiz de karada yüzmeğe heveslendi.

Fâtih de kalyonlarını Dolmabahçe'den, dağları aşırtarak Haliç'e indirmişti ama evleri yıkmadan, canları yakmadan ...

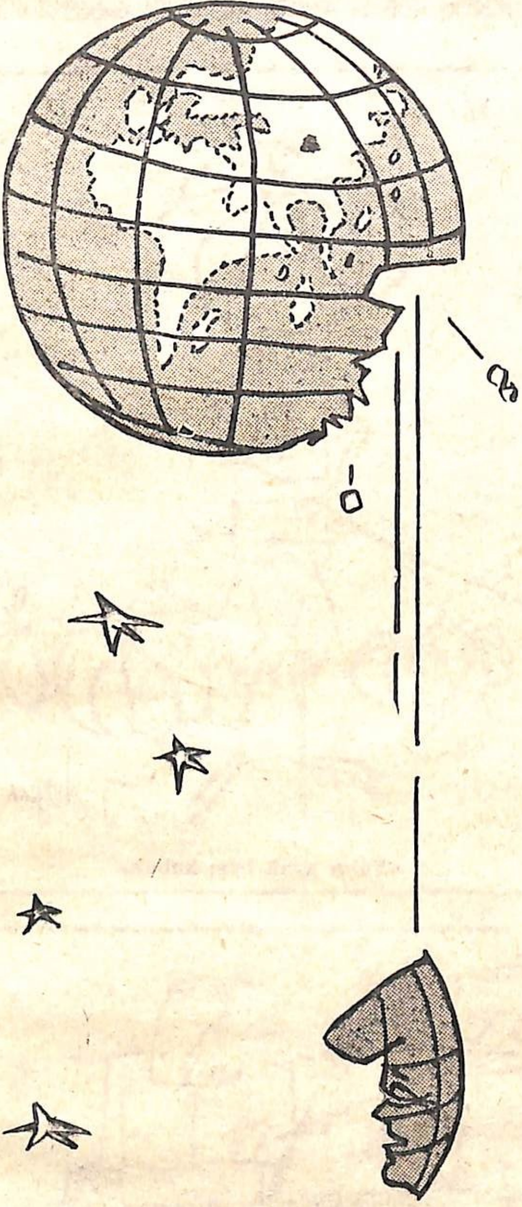
Koskoca boğaz sularına niçin sığamıyor bu gemiler?.. Ne arıyorlar herkesin yalısında?

Özel sektörün en güzel, en başarılı eseri olan büyük Türk şirketi, eski «Şirket-i Hayriye»nin 44 numaralı bir vapuru vardı: Bütün Boğaziçi çocuklarının sevgilisiydi o... Geçerken, kıyılara koşar, el çırpar, mendil sallardık... Düdüğünün sesi bile başka gelirdi bize... Hele sular yarışı, hele iskeleye omuz vurmadan, sevgili eli sıkar gibi, dost yanağı okşar gibi yanaşışı... Kaptanına ait bile ne güzel bir masal anlatırlardı: Güya 44 numara bir Boğaz yalısı önünden geçerken, öyle yakından süzülürmüş ki, sevdiği kız kaptana salon penceresinden bir fincan kahve verirmiş.

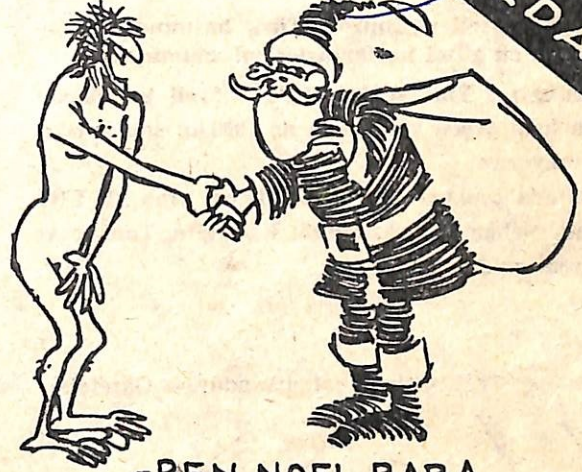
Yalnız kaptanlar değil, yalnız kayıkçılar değil, eski Boğaziçi efendileri, nerde akıntı var, nerde anafor var, bütün suları gizli hırçınlıklariyle tanırlardı.

Şimdi koskoca şilep kaptanları, yalpalaya yalpalaya gidip yalılara bindiriyorlar. Anlaşılan dünyada bir kaptan buhranı var... Baksanıza, devlet gemisine bile İsmet Paşa'dan başka kaptan bulamıyoruz.

GEÇEN YILDAN...

DÜNYADAN KOPAN PARÇA...

-BEN NOEL BABA...
-BEN DE ÂDEM BABA !..

İNSANLAR İKİ YÜZ YIL YAŞAYABİLECEK...

YÜK !..

-O DA BİRŞEY Mİ SANKİ, BIZ
YILLARDIR KUYRUKTAYIZ !..

CAF

Gazetelerden SEÇMELER..

İKİNCİ AY

GEÇEN ayki ilâveli sayımızda, Türk basınından seçtiğimiz «Ayın en güzel karikatürleri»ni sunmuştuk.

Bugün Yılbaşı... Yine sekiz sahife ilâveli hazırlanan bu sayımızda hem geçen ayın, hem de 1963 ün son karikatürlerini yayınlıyoruz.

Dört sahifada toplanan bu karikatürler, yine Ali Ulvi, Ferruh Doğan, Nehar Tüblek, Semih Balcıoğlu, Tonguç ve Turhan'ın fırçalarından çıkmıştır.

※

Atatürk'ün inkılâpçı Türkiyesinde çarşaflı aday. — Gazeteler —

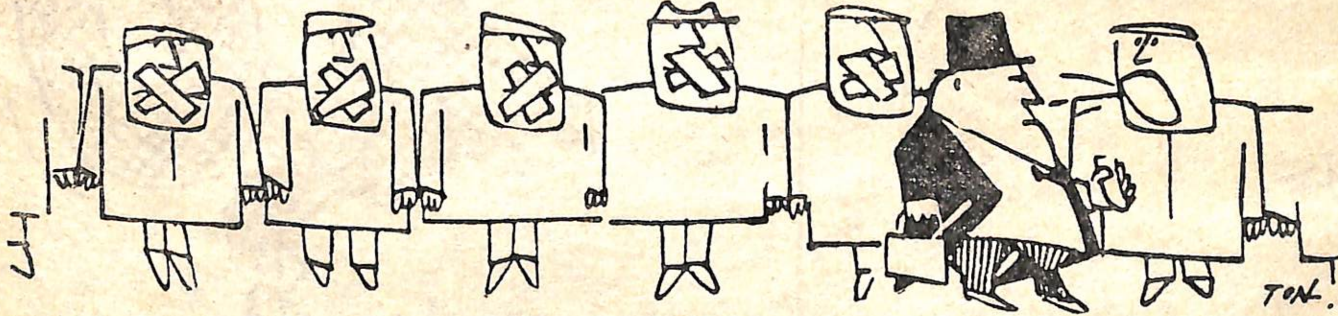

«Yüz görümlüğü»

Geriye hasretçilere ithaf:

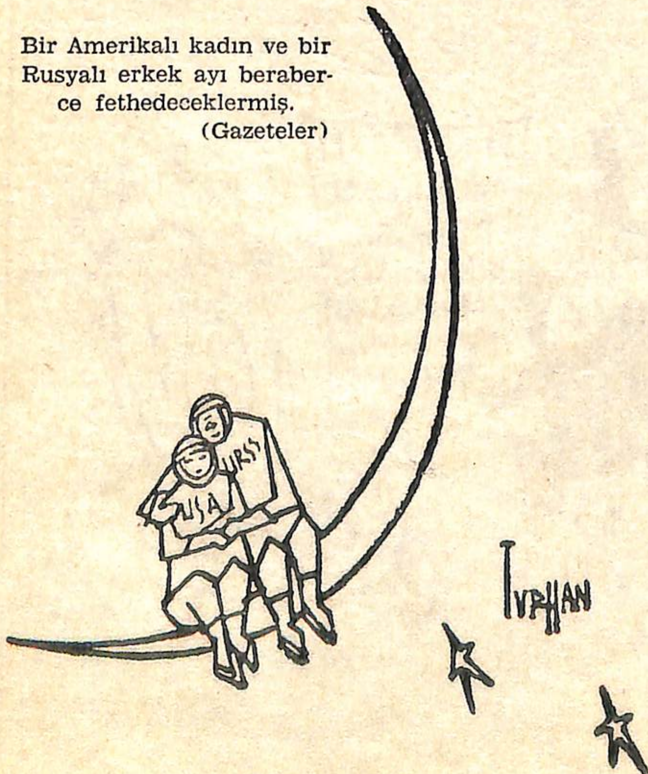

«Yalın ayak başı kabak»

— Endişe etmenize lüzum yok, ben sadece esnemek için ağzımı açtım!

Bir Amerikalı kadın ve bir Rusyalı erkek ayı beraberce fethedeceklermiş. (Gazeteler)

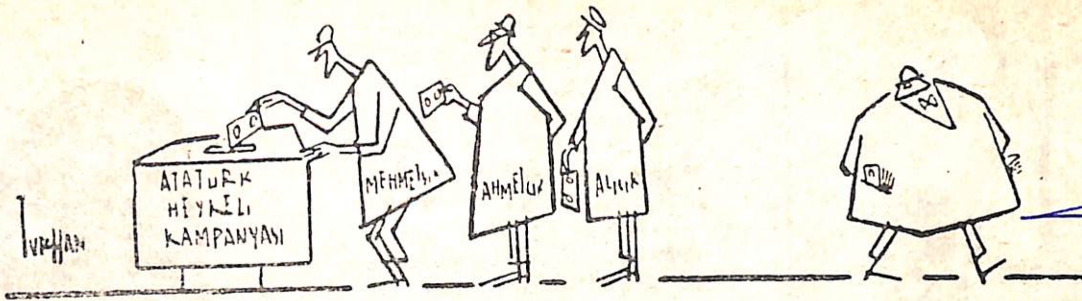

Yeni dünya...

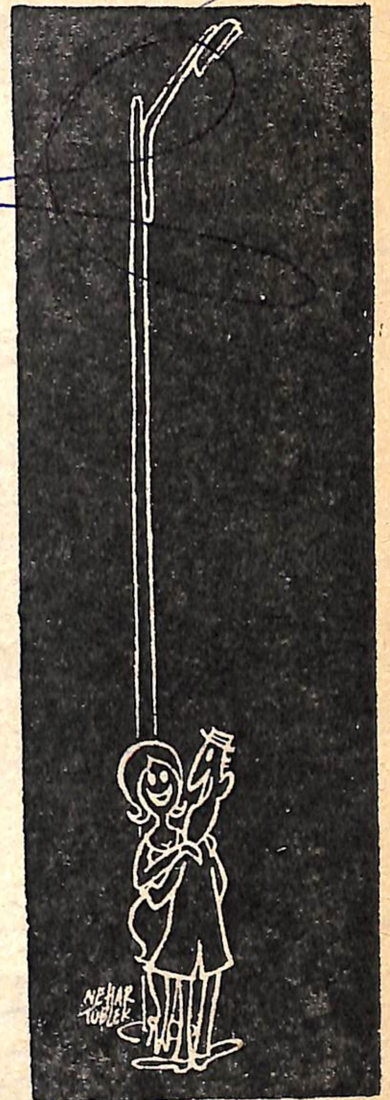
Yazısız

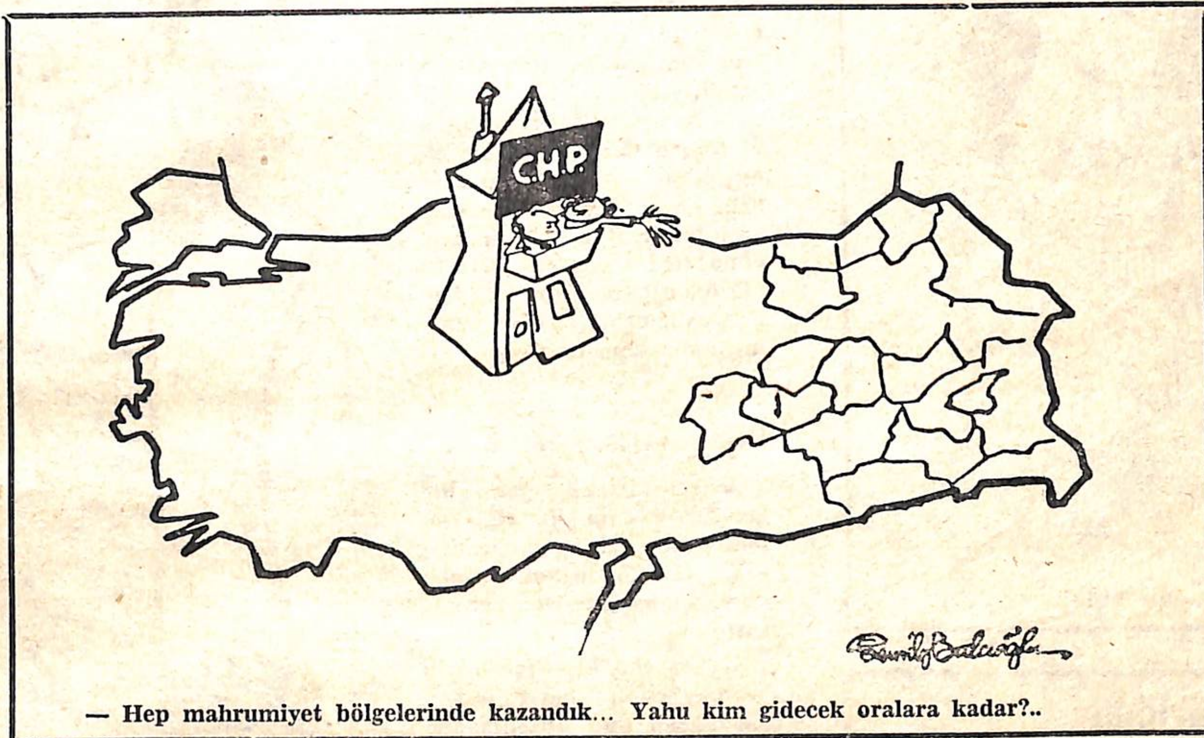
Milyonerlerimiz Atatürk heykeli kampanyasına yanaşmıyorlar.

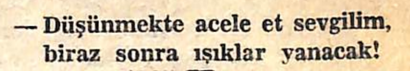
Hakikî Atatürkçüler..

Caddelerde lâmbalar münavebe ile yanıyor. — Gazeteler —

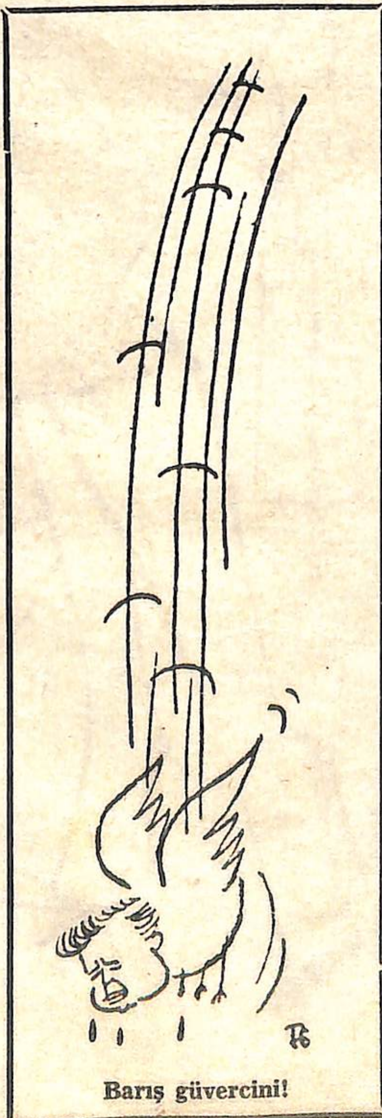

— Hep mahrumiyet bölgelerinde kazandık... Yahu kim gidecek oralara kadar?..

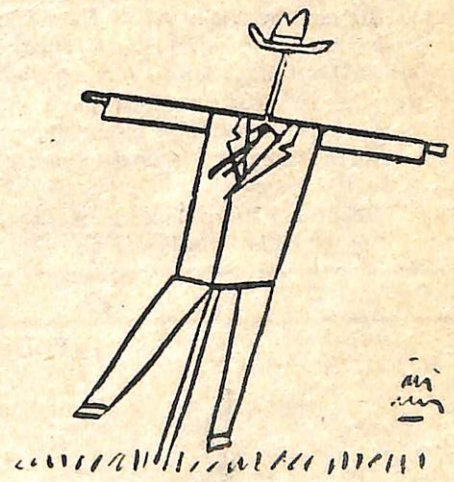
— Düşünmekte acele et sevgilim, biraz sonra ışıklar yanacak!

Barış güvercini!

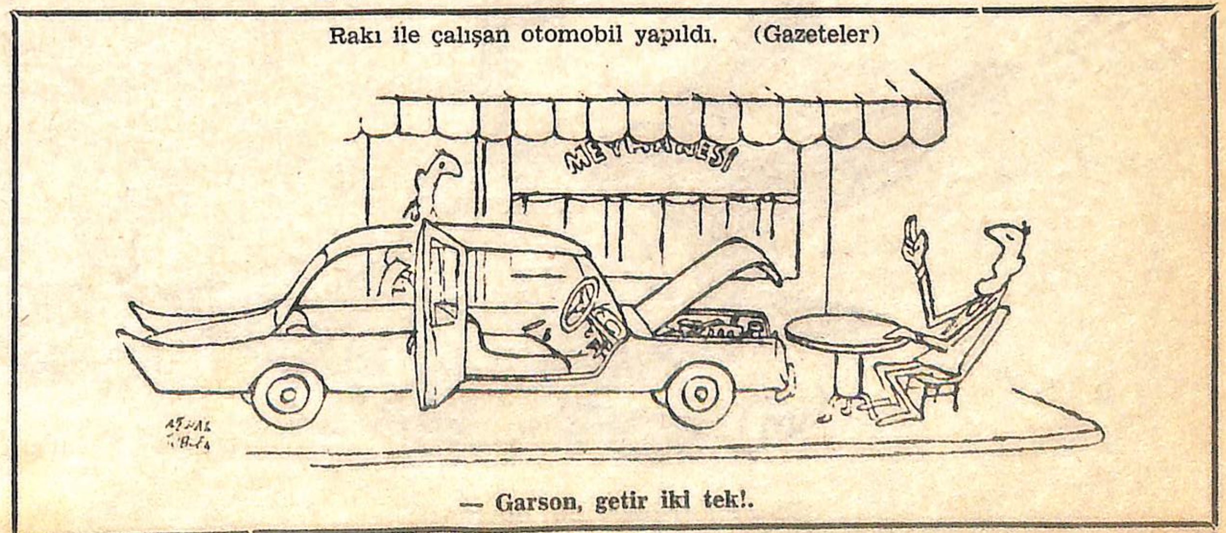

1923

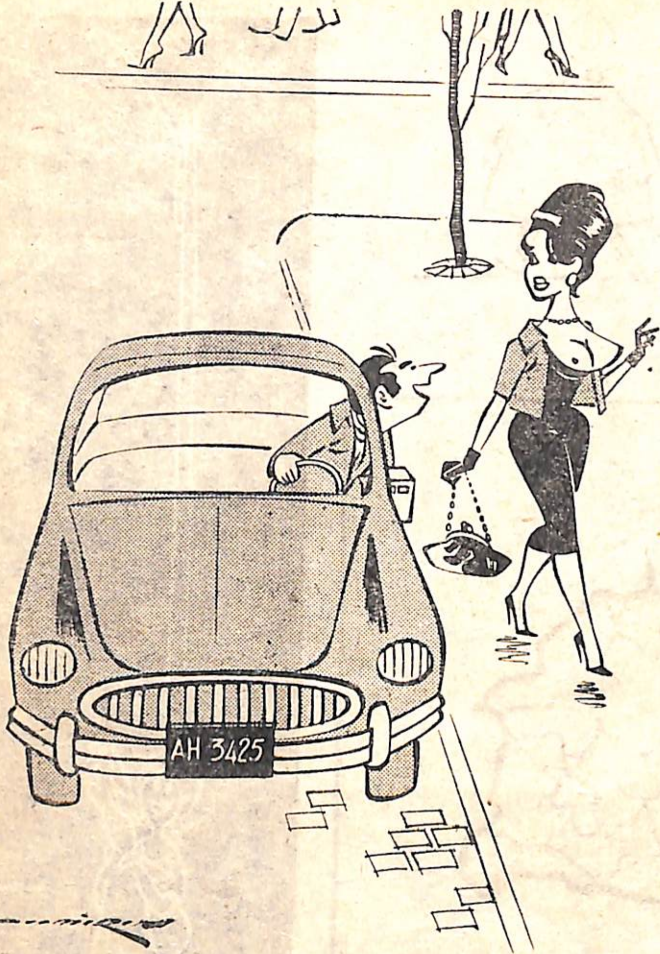
1963

Rakı ile çalışan otomobil yapıldı. (Gazeteler)

— Garson, getir iki tek!.

Tersine dünya!

Şoför — Boş musun abla!

Yeni yıl ayakkabısı

Agop Palavraciyan, yılbaşı hediyesi olarak karısına ayakkabı alacaktı. Fakat bir türlü paraya kıyamıyordu.

Yılbaşı akşamı karısı, yine Agopun eli boş döndüğünü görünce kanı tepesine fırladı:

— Zoo.. Sen karşındakini hizmetçi, yoksam uşak sanoorsun? Altı aydan bir çift iskarpin alacaksın.. bana her gün bir kıtır atoorsun...

Diye söylenmeye başladı. Agop Palavraciyan, karısının çok hiddetlendiğini görünce onu yumuşatmak için Asfasa yemin etti.

— Karıcığım!.. Bana inan ki Kapalı Çarşıya gitmiş etmişimdir.. Sana iskarpinin hem de en kıyağını seçmiş etmişimdir.. İlle ve lâkin ayağının teki, yoksam çifti 38 idi, bunu bilmediğim için belkim ayağını sıkar diye almamışımdır, ağnadıın?...

* * *

Kadının parası!

Zengin bir dul, fakir bir gençle evlenmişti. Balayından sonra kadın durmadan erkeğin züğürtlüğünü yüzüne vurmağa başladı. Ona her fırsatta:

— Unutma ki Alfonso, diyordu, benim param olmasaydı, sen bu apartımanda oturamaz, böyle giyinemez, hususî araba ile gezemezdin!

Bu hal aylarca sürdü ve sonunda erkeğin canına tak dedi. Kadın bir gün yine: «Unutma ki Alfonso, benim param olmasaydı...» diye söze başlıyacak oldu, fakat Alfonso gayet sâkin bir tavırla sözünü kesti:

— Evet karıcığım, senin paran olmasaydı, ben de senin kocan olmazdım...

Akbaba Sözlüğü

Kadın: Çocukluğunda mutlu bir dilek, genç kızlığında hem şeytan, hem melek; olgunluğunda kaymaklı çilek.

Dâmat: Bir nevi çiftlik hayvanı. Evin kızı için damızlık, kaynana için domuzluk hüviyeti taşır.

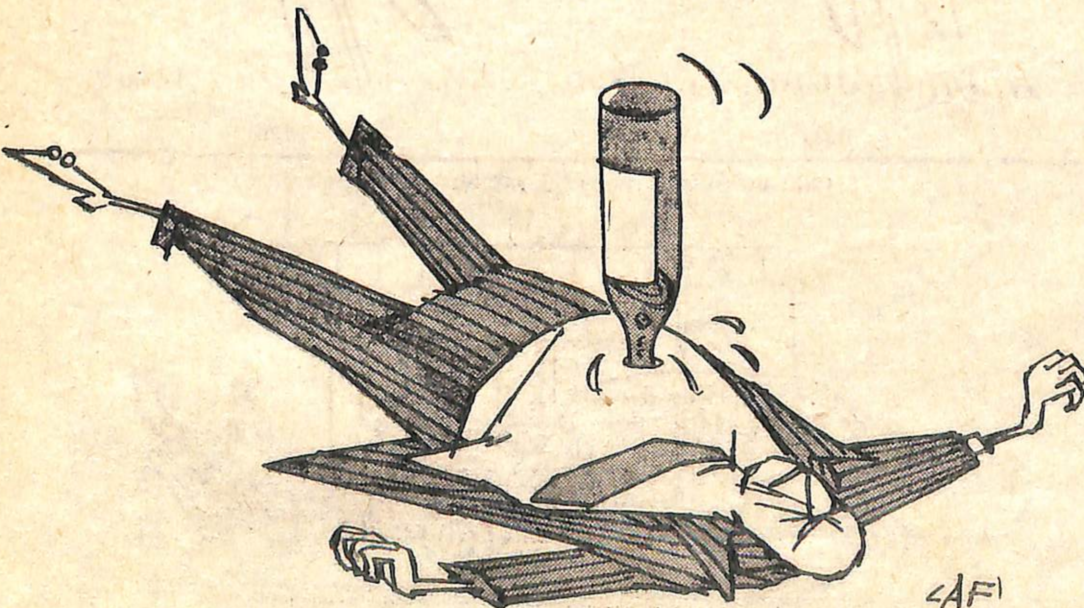
Hizmetçiler: Hanımlar için işkence, beyler için eğlence.

Dul Kadın: Komşusunun kümesinde yumurtlayıp kendi kümesinde gıdaklayan tavuk.

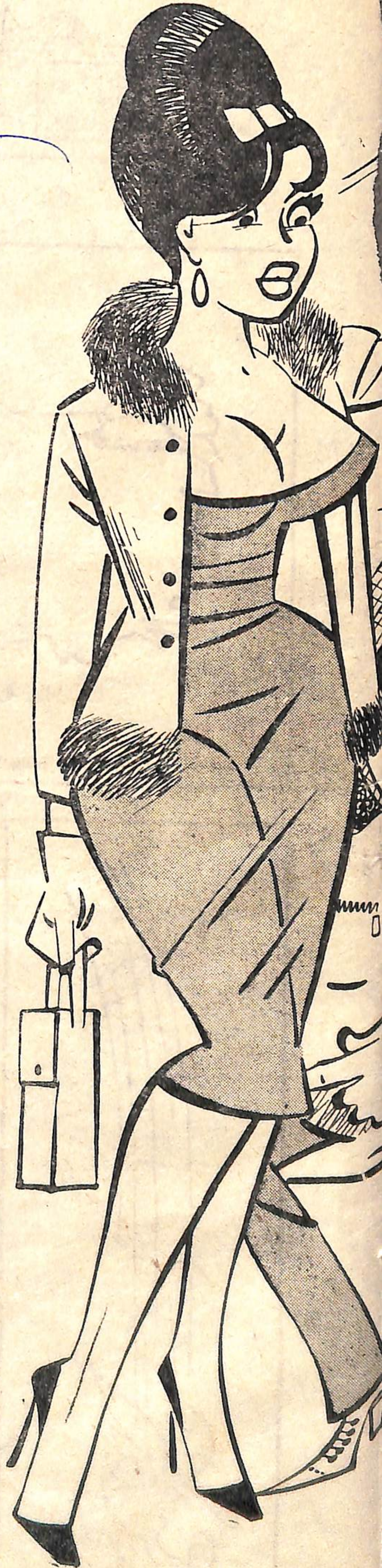
Çocuk: Âdem Baba'nın Cennette yediği yasak meyvenin çekirdeği.

Baldız: İlk hecesi kadar lezzetli olanları da vardır, son hecesi kadar dızlakları da.

Yılbaşı sabahı :

Şişede durduğu gibi durmaz!

— Ulan kaba herif!.. Kalkı

...yerini bayana versene!..

Garlari gazirih!

Şu İstanbul var ya... Var!.. İstanbul'da da Belediye var ya, tabiî var!.. Belediyenin de Temizlik İşçisi Kadrosu var ya... Elbette var...

Ve... Nihayet bütün azamet ve ihtişamiyle kış geldi ya, geldi!.. Eh, siz de gelin öyleyse... Gelin benimle beraber... Karları temizliyen işçileri görün, gelin de... Bir yandan çekip bir yana yığdıkları kar kümelerini görün...

— Siz burada ne yapıyorsunuz?

— Garlari gazirih!

— Kazıyıp ne yapıyorsunuz?

— Temizlirih!

— Bunları kökünden kazıyıp başka yerlere dökseniz olmaz mı?

— Olur!

— Niçin yapmıyorsunuz?

— Gazirih!

— Sizin çavuşunuz, başkanınız yok mu?

— Var!

— Nerede

— Aha burda, gazirih!.. Sözüm ona biz de yazirih!

* * *

Tuvalet!

Koalisyon Bakanlarından biri yılbaşı gecesi balodaydı. Şık ve zarif hanımlardan biri:

— Beyfendi, dedi, tuvaletleri nasıl buldunuz bu akşam?

— Çok kolay.. Şu koridorun nihayetinde.. Sağ tarafta...

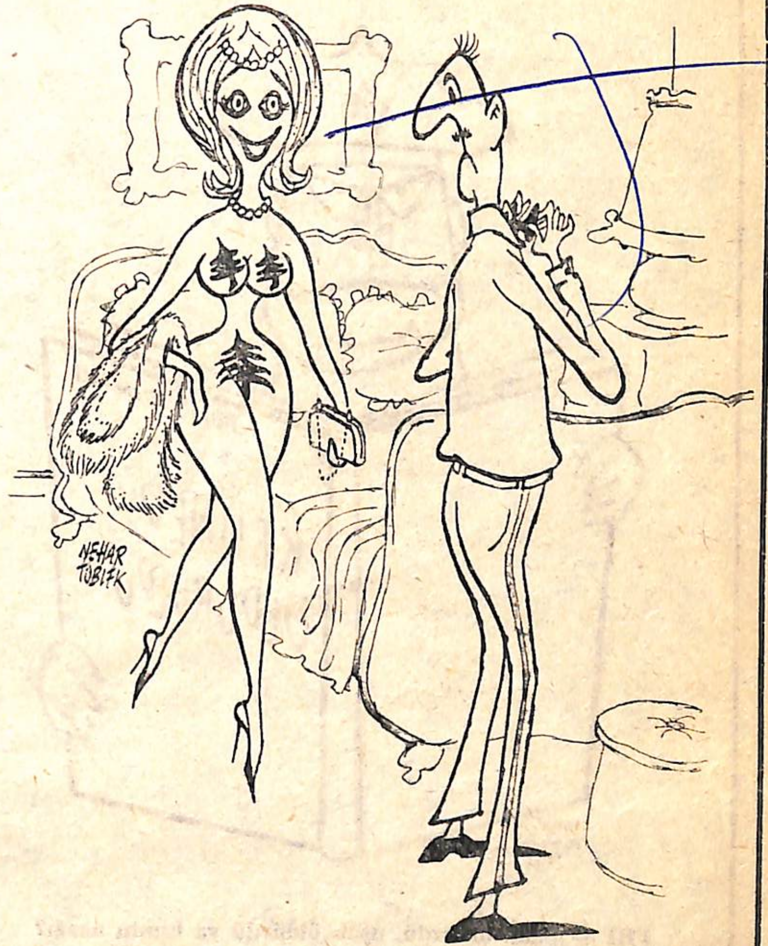
Kadın gülümsedi:

— Hayır, onu sormadım ben.. Kadınların tuvaletinden bahsediyorum.

Bakan bey, ayni ciddiyetle cevap verdi:

— Yakın, dedi. Hemen erkek tuvaletinin bitişiğinde kadınların tuvaleti!..

Yılbaşı gecesinde:

— Ben hazırlandım hayatım!..

Süper ekstra palavralar

★ Mizah, gerçeğin negatifidir!.. Fotonun pozu, ilâcın dozu yeteri kadar olmazsa hapı yuttunuz demektir.

★ 1+1=2 denklemi ancak matematikde bir doğruluk ifade eder. 1+1 denklemi yatakta yine 1 e eşittir. Eğer aradan dokuz aylık bir süre geçmişse 1+1=3 de olabilir.

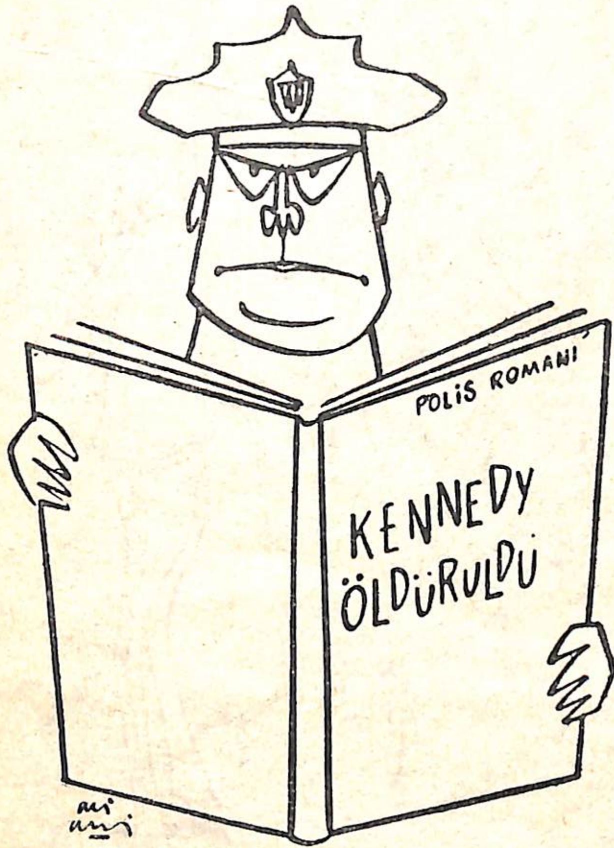
★ En tehlikeli koalisyon, siyasi koalisyonlardır. Aşk koalisyonları bâzan yıllarca devam ettiği halde kanatlardan hiçbiri mızıkçılık yapmaz.

★ Hanımın yaptığı Kuzu Sarması'ndan çok hizmetçi kızın sunduğu rostoyu tercih ediniz!..

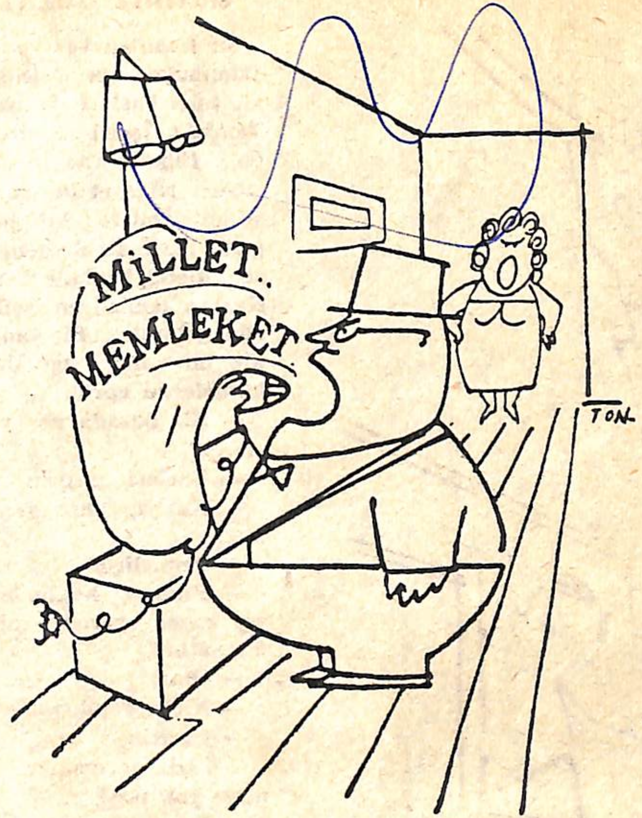
Yılbaşı sabahı :

— Yarım elma, gönül alma!

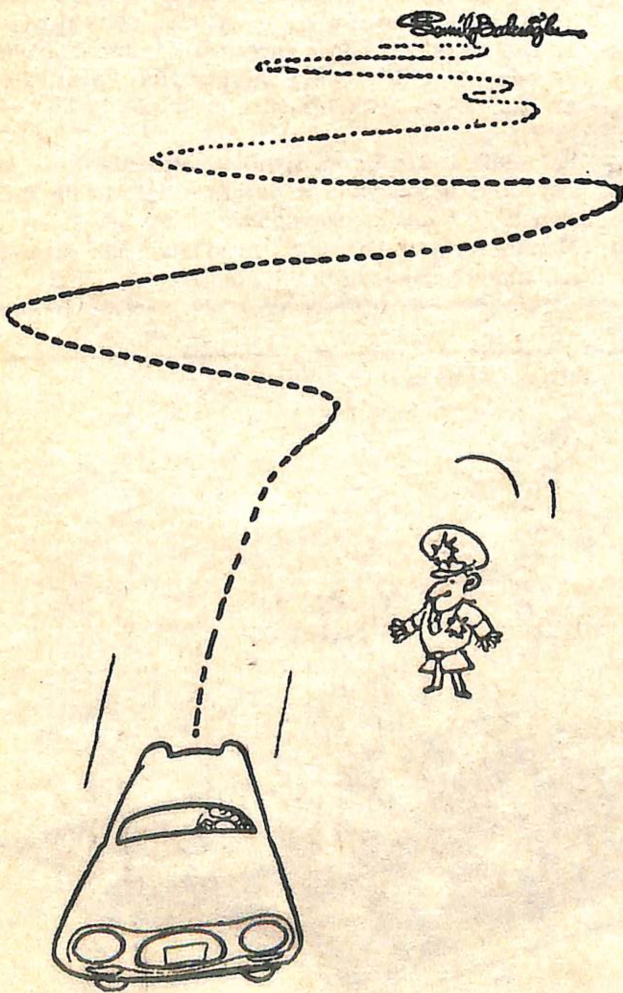

FBI — Uşak öldürdü, uşak öldürdü ya kimin uşağı?.

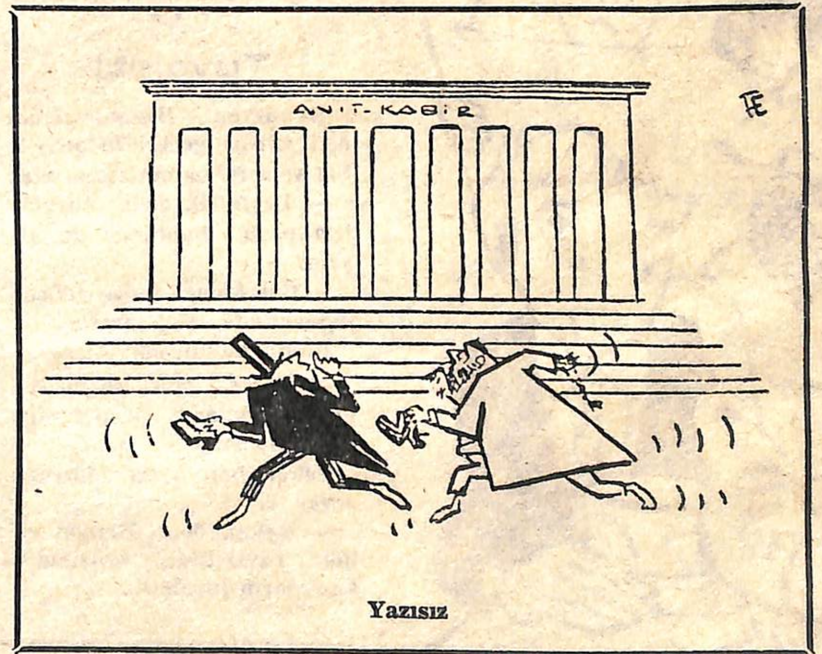

— Yine traş makinasiyle mikrofonu karıştırıyorsun!

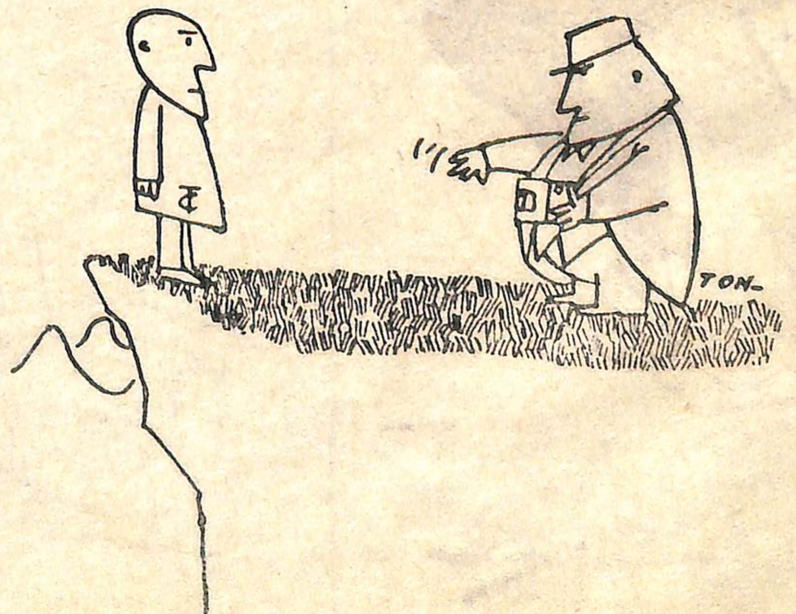
— İçki ile de yürüyebilen otomobil geldi —

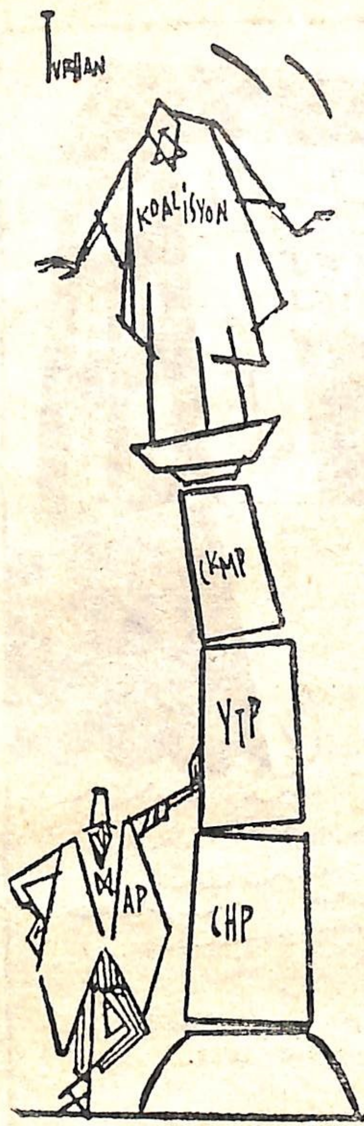
Yazısız

Yazısız

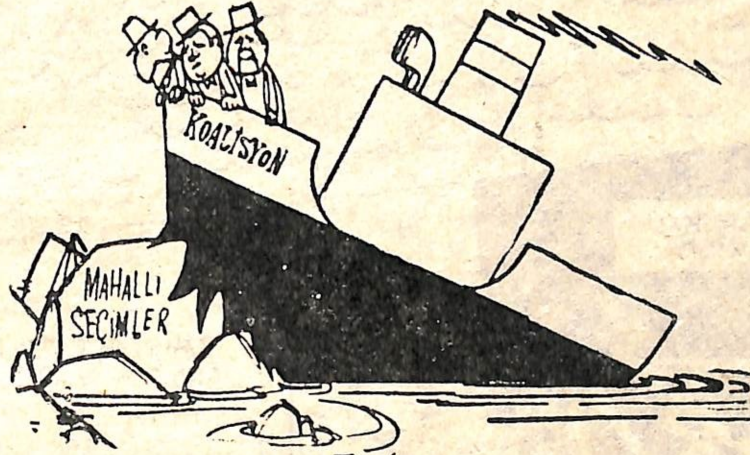
— Biraz daha geriye..

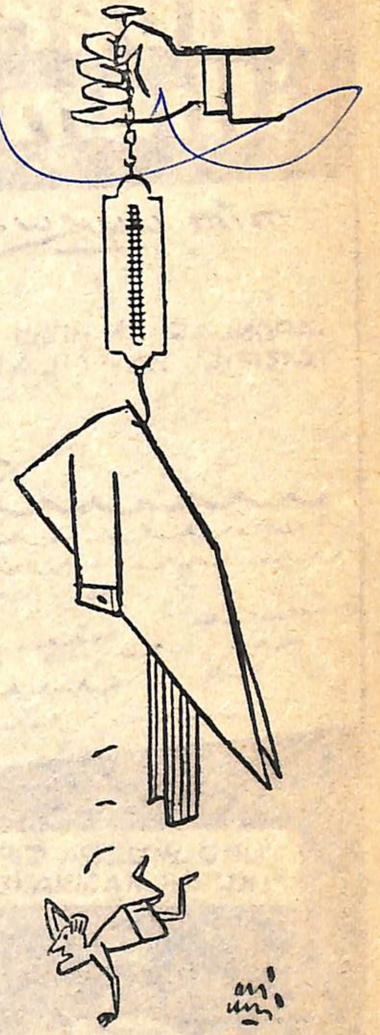
Yazısız

— Hamfendi, kasap gene kıymayı kemikli yollamış!

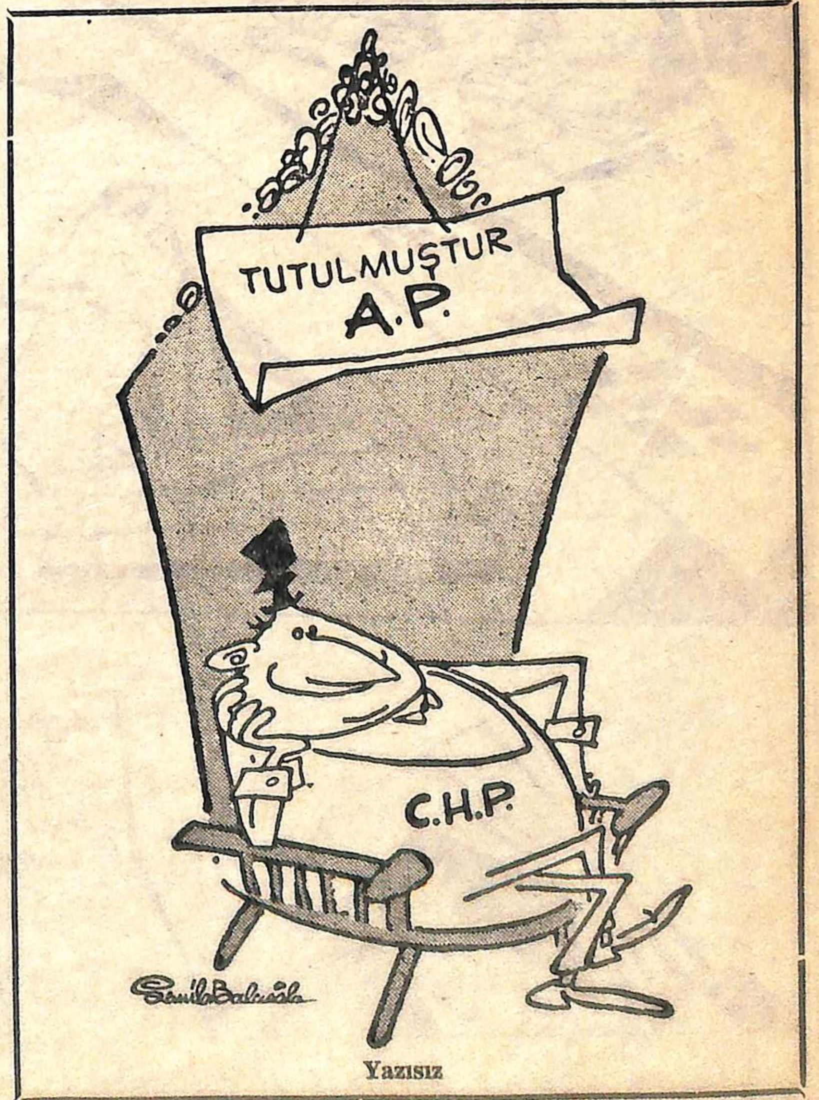
Deniz bitti!..

Y.T.P. çekiliyor..

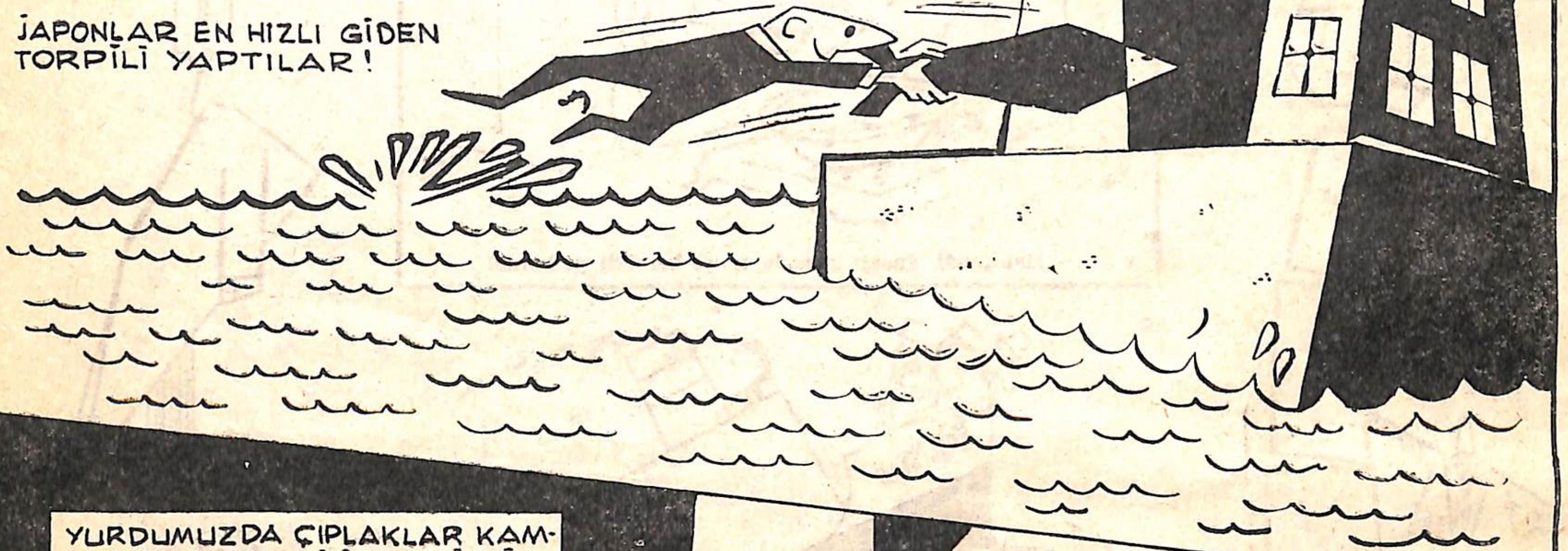
— Biz demokrasiden yana, demokrasi için, demokrasi, demok.. Dem... De!..

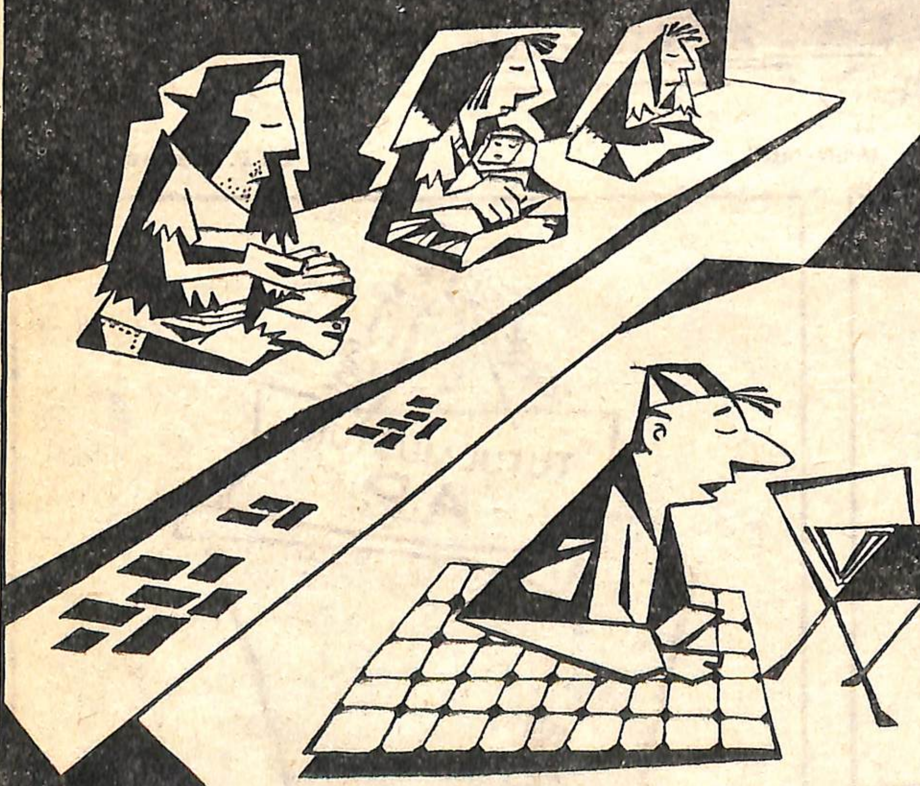

Yazısız

haberlerden ilhamlar

mim uykusuz

Şen Dul

Orhan Kemal

ZAMAN zaman ziyaretine gittiğim bir avukat arkadaşın yazıhanesinde, avukatın sevimli kâtibesiyle dertleşir bulduğum genç kadın gerçekten bir içim suydu: Koyu yeşil üzerine tozpembe kahkaha çiçekleri işli zarif elbisesi öyle yakışmıştı ki!..

Bacak bacak üstüne atmak için sık sık bacak değiştirdikçe ince kumaş kayıveriyor, harikulâde baldırlar olanca güzelliğiyle bir an insanı altüst edip geçiveriyordu.

Ne konuşkan, ne cici, ne tatlı esprilerle doluydu!

Bir ara bana soruverdi:

— Evli misiniz?

Müthiş bir ümitle cevapladım:

— Hayır.

Ufacık parmağını tehdit eder gibi salladı:

— İnanmaaam...

— Niçin?

— Bilmem ama, evli gibisiniz geliyor bana..

Onun önünde «Evliyim» demek aptallığını hiç yapabilir miydim?

— Ciddî söylüyorum, inanın bekârım..

— Evliyim deseniz bir şey soracaktım size.

— Ne?

— Mesut musunuz diyecektim..

— Haa, o zaman derdim ki, sizi gördükten sonra saadetim altüst olacak !

Kahkahalarla gülerken insanın içine bir su gibi akıyordu.

— Demek ben...

— Evet siz, çok, nasıl söyliyeyim, çok ama çok çok çok...

«Şekersiniz» diyecektim, telefon çalmağa başladı. Genç ve harikulâde kadın, kâtibeye âdeta yalvardı:

— Ne olursun Suna, oysa burada olmadığımı söyle!

Avukatın kâtibesi telefonu açtı. «O» değilmiş, rastgele bir iş sahibi, bilmem hangi dâvasının durumu üzerine bilgi istiyormuş.

Telefon konuşması bittikten sonra Suna:

— Zerrin, dedi, Zerrinciğim. Beni dinle. Seni ararsa burada diyeyim, al konuş. Adamakıllı sıva. Madem gözden çıkardın adamı...

Meraklanmıştım birden:

— Kim bu? dedim.

İri yeşil gözleriyle gözlerimin içine öylesine bir yaralı, ıstırap çekmekte olan bir ceylân gibi baktı ki, kahroldum.

Suna kısaca anlattı:

— Eşi efendim..

— Eşi mi? Ayrı mı oturuyorlar?

Şen dul:

— Evet, dedi. Evet ama, çam sakızı mübarek. Kurtulabilirsen kurtul... Efendim tasavvur edin, evlisiniz, genç bir de karınız var. Karınızı sevmeniz hiçbir şey ifade etmez. Çünkü o sizi sevmiyor, sevemiyor. Zorla güzellik olur mu?

— Olur, dedim.

Yaralı ceylân gözler bu sefer yırtıcı bir vahşi hayvanınki gibi açıldı, hayretle:

— Olur mu? dedi.

— Olmaz ama, olur.

— Anlıyamadım..

— Sevilen kadın siz olursanız insan sizden ayrılamaz, zorla güzelliğe kalkar hanımefendi!

Memnun, gözlerini yumdu, açtı:

— Mersi.

— Rica ederim...

— İşte böyle, zavallı bana âşık, beni deli gibi seviyormuş falan filân. Hattâ ben olmazsam yaşıyamazmış!

Avukatın kâtibesine hırsla döndü:

— Sunacığım Allah aşkına atlat, olur mu?

— Bakalım..

Gene telefon çaldı. Suna aldı:

— Siz misiniz Necdet bey?

Şen dul'a göz kırptı. Anlamıştım telefonun öbür ucundakinin kocası olduğunu.

— ... Vallahi Necdet beyciğim, ben dilimin döndüğü kadar söyledim. Hattâ rica ettim. Kimle? Erdoğan'la mı? Konuşuyor muymuş? Otele mi kapanmış?

Şen dul telefonu hırsla aldı:

— Bana bak Necdet, sana yakamdan düş diyorum. Vallahi çok fena olacak, çok fena olacak Necdet. Hâlâ namusumdan emin olduğunu mu ileri sürüyorsun? Ayol sana ne artık benim namusumdan? Evet, Erdoğan'la otele kapandım. Kapandım şekerim. Hem de bir hafta. Kimi vurursun? Erdoğan'ı ha? Gel de aşk nasıl olurmuş gör! Gör evet. Hadi canım sen de. Bamya. Vallahi bamya. Saadeti Erdoğan'dan sonra anladım. Haydi bana bay baaaay!

Telefonu şıraak kapadı. Her yanı titriyordu öfkeden. Hayretler içinde bakıyordum ona.

— Karınız size böyle cevap verse ne yaparsınız?

Toparlandım:

— Hiç, dedim. En azından, bir daha dönüp bakmıyacak kadar iğrenirdim... Ama, hiç olmazsa bu türlü münasebete girmezdim önceden!

— Ne diyor biliyor musunuz? Kimi seversen sev, kiminle münasebette bulunursan bulun, yeter ki evine dön diyor!

— Demek bu kadar...

— Evet bu kadar âdi, pespâye. Ben kaçıyorum!

Suna:

— Deli, dedi. Ne esti aklına gene?

— Hiç belli olmaz şekerim, burada olduğumu öğrendi, çıkar gelir. Zaten Erdoğan'la da randevum var. Haydi bay baaaay!

Ardında hafif bir şanuvar kokusu bırakıp, çıktı gitti.

Orhan Kemâl

Yazısız

— Al sana yılbaşı hediyesi... Gelecek seneye kadar kullan!

Deli

Y.T.P. içinde Fahrettin Kerim Gökay'a zıt olanlar, onun aleyhinde atıp tutuyorlardı.

Bunlardan biri Meclisin koalisyon koridorundaki bir köşede yapılan ayaküstü bir sohbette:

— Bırakın onu Allahaşkına!.. diye söylendi. Ruhî dispozisyonlarında psikopoletikal depresyon var onun!.. Delinin biridir o!..

Olup bitenleri Fahrettin Kerim'e naklettiler; güldü:

— Onun bana deli demesinden bir şey çıkmaz!.. dedi. Fakat unutmasın ki ben kendisi için delidir dersem, derhal tımarhaneye tıkarlar!..

⁂

Yumuşak Ve Tatlı

Şâir Özdemir Âsaf, okuyucularına, özellikle hanım okuyucularına karşı pek resmî, hattâ bâzan da pek soğuk davranırmış.

Geçenlerde son çıkan kitabını imzalatmak üzere kendisini ziyaret eden bir geçkin kadın, şâirden pek hoşlanmış.

— Beyfendiciğim, demiş. Sizinle tanışmak beni çok bahtiyar etti. Bana biraz daha tatlı, biraz daha yumuşak bir şeyler söylemez misiniz?

Şâir aynı resmiyetle şu cevabı vermiş:

— Mahallebi!..

POLİTİKADA, SANATTA SOSYETEDE: FİSKOS

Koalisyon köprüsü

Ne kadar minik parti varsa
Hepsini uc uca

Ekledim
Ekledim
Ekledim

Bir köprü kurdum Koalisyon nehrine
Köprünün ortasında

Bekledim
Bekledim
Bekledim

Ne rahatlık geldi, ne huzur,
Kaçıverdiler vızır vızır!
Vaşington'da aldım haberleri,

Tekledim,
Tekledim,
Tekledim!

Orhan Murat Arıburnu

VICKS Inhaler

Nefes tüpü

TIKALI BURNU HEMEN AÇAR.

Vicks VapoRub'ın aktif maddeleri yanında etkili bir konjestiyon gidericisini içinde bulunduran yeni vicks Inhaler nefes tüpü tıkalı burunları açar, sinüs yollarını serbestleştirir, nefes almayı kolaylaştırır.

YENİ BURUN TIKANIKLIĞINI GİDERİCİ VICKS Inhaler

ECZANELERDE ARAYINIZ

(İlâncılık: 7106—1)

Yılbaşı Gecesi

Ankara'nın ünlü gece kulüplerinden birinde sohbet ediyorlardı. Kavaklıdere sosyetesinin şık ve zarif hanımlarından birine sordular:

— Hamfendi!.. Yılbaşını nerede geçireceksiniz?

— Bilmem ki!.. diye cevap verdi. Hem Kulüp 47 ye, hem de Gar Gazinosuna dâvetliyim o gece... Herhalde bütün gece, bir ayağım Gar'da, bir ayağım 47 de olacaktır!..

Gümüşhane Milletvekili, şair Nurettin Özdemir hafifçe yutkundu:

— Ben de yılbaşını Kızılay meydanında geçireceğim!.. dedi.

(Not: Kızılay, Gar Gazinosu ile Kulüp 47 nin tam ortasıdır.)

⁂

Model

C.H.P. Meclis üyesi Malatya Milletvekili Nüvit Yetkin, son zamanlarda yağlıboya çalışmalarına başlamıştı.

Geçenlerde bir nü üzerinde çalışırken modelinin karşısında birdenbire heyecanlanıverdi. Esmer güzeli model:

— Heyecanınız yapmacık gibi geliyor bana!.. dedi. Daha önceki modelleriniz size bir heyecan duyurmadılar mı hiç?

— Asla; yemin ederim!..

— Şimdiye kadar kaç model kullandınız?

— Sadece üç tane... Bir armut, bir elma, bir de şeftali.

⁂

Yılbaşı Hediyesi

Koalisyon kanadının en zekî milletvekillerinden biriydi. Yedi yaşındaki oğlu da babasından geri kalı cinsten değildi. Cin gibi bir çocuktu; annesi doğum için hastahaneye kaldırıldığından evin içinde tek başına ortalığı birbirine katıp duruyordu.

Babası ile aralarında şu konuşma geçti:

— Oğlum, ben partiye gidiyorum!.. Sakın yaramazlık yapma!.. Odana çekil uslu uslu otur!..

— Peki amma babacığım, annem nerede?...

— Annen mi, şey.. annen yılbaşı yaklaştığı için sana yerli mallardan küçük bir bebek almıya gitti!.. Belki bugün döner.. Göreceksin sana yılbaşı hediyesi olarak öyle sevimli bir bebek getirecek ki!..

— Fakat babacığım, ben yılbaşı için elektrikli tüfek istemiştim!..

— Evet ama çocuğum, istediğin tüfek yok piyasada!.. Düşündük taşındık, bir hafta evvel kararlaştırdık: Annen sana tüfek yerine şirin bir bebek hediye edecek yılbaşında!..

Çocuk, bir şeyler söylemek istedi. Vazgeçti. Sonra bir an yutkundu:

— Babacığım, benim tonton babacığım!.. dedi. Bırak numarayı şimdi!.. Sen o dalgaları partideki arkadaşlarına yuttur!.. Siz bana yılbaşı hediyesi olarak küçük bir kardeş almağa... Dur bakayım... (Küçük parmaklarını bir bir saydı) Nisanda karar verdiniz.. Yalan mı babacığım?...

Sibel Meliş

⁂

Nerede?

Adam, kadına ilânı aşk ediyordu:

— Ben ne Apollo gibi yakışıklı bir gencim, ne de Karun gibi zenginim, fakat seni seviyorum, nasıl benimle evlenmek ister misin?

— Eh, ben de seni seviyorum... Fakat şu arkadaşların nerede oturuyor?

— Hangileri?

— Apollo ile Karun!

SATILIK GELİN ESVABI

YAZAN: ADNAN TAHİR

ÇİZEN: TURHAN SELÇUK

ARADAN ALTI AY GEÇMİŞTİR. ŞİMDİ HER ŞEY YÜZDE YÜZ NORMAL DEĞİLSE BİLE NORMALE YAKIN. PERİHAN YENİ ATÖLYESİNDE ÇALIŞIYOR. OKULLAR TATİL OLDUĞU İÇİN NESRİN DE ONA YARDIM ETMEKTEDİR.

5

Yılbaşı Gecesi

Semiramis Aydınlık

İHTİYAR, ışık içindeki bulvarlardan ağır ağır taksisi ile geçiyordu. Müşteri avına çıkmıştı.

İsmi çok zor telâffuz edilen bir Rus ismi olduğu için diğer meslektaşları onu «ihtiyar» diye çağırırlardı. Öyle ya Wychelslas Stryabine demek kolay değildi... Diğer bir adı da «albay» dı. Zira Rusyadan kaçıp Parise sığınan ve çoğu taksi şoförü olan beyaz Rusların hemen hepsi Çar ordusu albaylarından olduklarını iddia ederlerdi.

Halbuki ihtiyar 17'de Rusyayı terkettiği zaman Kiev üniversitesinde felsefe talebesi idi. O günler artık çok uzakta kalmıştı. Şimdi o Sevallois'da bir oda bir mutfaktan ibaret bir dairede oturan ve taksi şoförlüğü eden bir ihtiyar'dı. Fakat felsefeye olan sevgisi azalmış değildi.

— Nerdeyse Richelieu - Drouot' ya kadar geldim! dedi.. Hayret doğrusu, yılbaşı gecesinde bir müşteri yok...

İnsan kırk senedir taksi şoförlüğü yaparsa Parisi avucunun içi gibi bilir artık...

Dört yol ağzındaki saatin altında genç bir adam sol kolunu salladı. Öbür kolu ile genç bir kızın beline sarılıyordu. İki genç âşıktı bunlar!

İhtiyar kaldırıma yanaştı; delikanlı içeri atlarken «Raynouard sokağı» dedi. Taksi hareket etti.

Raynouard sokağında kasvetli görünüşlü bir evin önünde durdular. Genç kız kapıyı açtı ve indi. Delikanlı:

— Çok geç kalmazsın değil mi? dedi.

Hayır fazla gecikmiyecekti, sadece elbisesini değiştirmek için birkaç dakikaya ihtiyacı vardı.

— Sanki şart mıydı? dedi delikanlı.

Şarttı tabiî... Yılbaşı gecesini ekose bir elbise ile kutlayacak değildi ya...

— Öyle olsun!... dedi delikanlı. Taksiyi bekletiyorum!..

Kapı genç kızın üzerine kapandı. Uzun bir dakika geçti. İhtiyar:

— Siz galiba gazetecisiniz? dedi delikanlıya...

— Evet, nerden bildiniz?

— Zor değildi bunu bilmek! Cebinizden dışarı bir tomar gazete fırlamış!..

— Ne olmuş fırlamışsa?..

İhtiyar, gri bıyığının yarıyarı örttüğü yorgun bir gülümseme ile güldü:

— Ne olmuş olur mu? Pekâlâ bilirsiniz ki gün de dört taneden fazla gazete satın alanlar ancak gazetecilerdir.

— Siz çok tuhaf bir adamsınız doğrusu!

İhtiyarın tebessümü genişledi:

— Yook; sadece iyi bir taksi şoförüyüm; insan ister istemez gözlemci oluyor, meslek işte!.. Benim felsefeye de merakım vardır...

Biraz durdu sonra:

— Meselâ, dedi; sizin yaşınızı söyleyebilirim...

— Faydası yok; zira ben biliyorum kaç yaşımda olduğumu.

— Ama ben gine de söyleyeceğim; yirmi üç yaşınızdasınız. Gerçi biraz daha fazla gösteriyorsunuz, zira uykunuz muntazam değil, ama tam yirmi üç yaşınızdasınız.

— Tamam; doğru bildiniz! dedi genç adam.

Hayli şaşırmıştı. Başını kaldırıp önünde durdukları evin üst katına doğru baktı:

— Peki o, o kaç yaşındadır dersiniz?

Şoför biraz düşündü:

— O mu? Ancak onsekiz yaşında.

— Tamam, bunu da bildiniz; hayret doğrusu.

İhtiyar omuzlarını silkti. Delikanlının ikram ettiği sigaradan bir nefes çektikten sonra söze devam etti:

— O onsekiz yaşında, siz ise yirmi üç; çok gençsiniz azizim!

— Çok yaşlı mı demek istiyorsunuz yoksa?

Şoför merhametle baktı genç adama:

— Hayır azizim! Bu hususta hiç bilginiz yok! On sekiz yaşındaki kızlar ancak otuz yaşındaki adamlardan hoşlanırlar... Siz ise daha yirmi üç yaşındasınız!

— O halde, size göre, o beni ancak yedi sene sonra sevecek öyle mi?

— Maalesef hayır dostum; zira o zaman yirmi beşinde olacak ve kendi yaşındakilerden hoşlanacak. Siz hayli ihtiyar geleceksiniz ona!..

Kısa bir sessizlikten sonra ihtiyar söze başladı:

— Eğer yanılmıyorsam, arkadaşlığınız altı aydan fazla bir süredir devam ediyor.

— Tam sekiz ay! Siz bir büyücüsünüz!

— Hayır; sadece arabadan inerken sizi kucaklamayışı dikkatimi çekti. Beş dakikalık bir ayrılık için sevgililer artık kucaklaşmıyorlarsa, arkadaşlıkları altı ayı geçmiş demektir. Kırk yıllık karı koca gibi olurlar.

— Nasıl da biliyorsunuz bunları...

— Meslek dedim ya! Kırk senedir araba kullanıyorum. Bu süre içinde her çeşit insanla karşılaştım...

— Demek ki...

— Size gelince; herhalde bu, sizi ikinci aldatışı olmalı...

— Aldatmak mı? Ne aldatması? Siz de fazla uzattınız artık; yukarı elbise değiştirmeğe çıktı o; buna hakkı yok mu?

— Var, elbette var! Ama yukarı çıkınca telefon etmeğe de hakkı var..

— Kime telefon edecek?

— Kime mi? Siz dâvet etmeseydiniz, beraber olacağı şahısa...

— Hayır, kimse ile çıkacak değildi...

— O halde niçin telefon etmeğe gitti yukarıya?

— Fakat, siz...

— Çok inatçı ve anlayışsızsınız. Bu da onu çok sevdiğinizi gösterir. Fakat bana inanın, telefona çıktı.

— İyi ama...

— Ben artık size anlatmağa çalışmıyacağım; aşağı inince kendiniz sorun. İşte indi bile!

Evet genç kız aşağı inmişti; danseder gibi taksinin kapısına yaklaştı; içeri girdi.

— Kime telefon ettin? diye genç adam bağırırcasına sordu ve gözleri ile genç kızın yüzünü araştırdı.

Öbürü evvelâ hayretle baktı, bir şey söyleyemedi fakat az sonra gözlerinden öfke kıvılcımları saçarak ve kızararak ayni tonda cevap verdi:

— Sana ne! Kocam olmadığına göre beni böyle sorguya çekmeye hakkın yok!

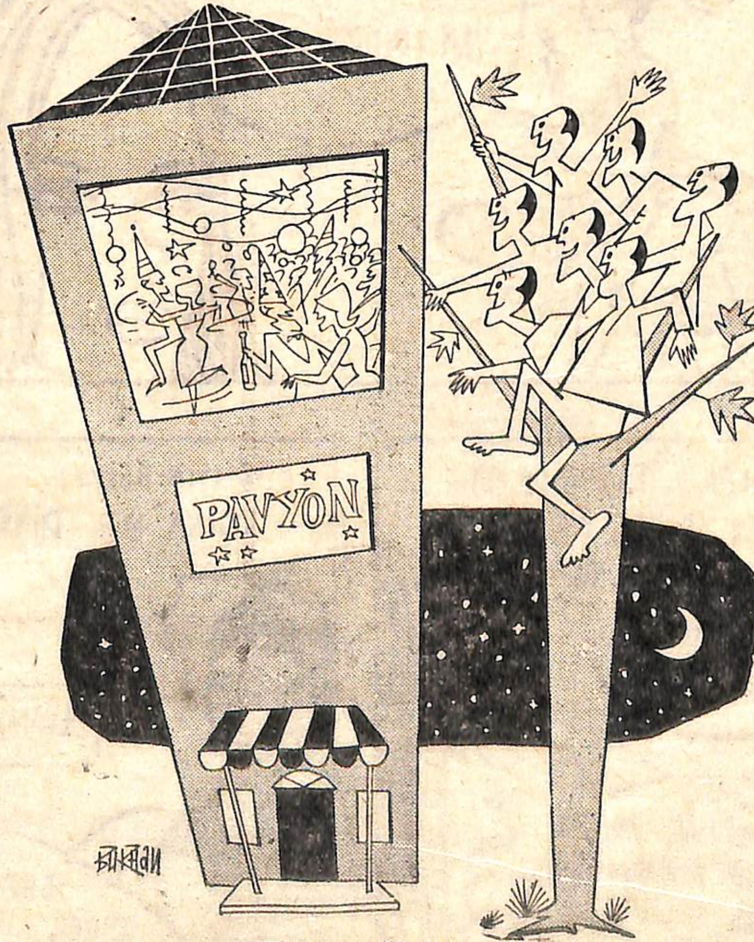
İşte her şey bitmişti. İhtiyar bir güderi yakalamış otomobilin kromlarındaki lekeleri silmeğe çalışıyordu. Olan bitenle ilgili değil gibiydi. Borcunu soran delikanlıya:

— Yirmiyedi frank! dedi ve parayı alınca teşekkürü de ihmal etmedi. Genç adam aşağı atlamış ve öfkeli adımlarla oradan uzaklaşmıştı bile...

* * *

— Nereye gidiyor böyle? diye genç kız endişeli bir sesle sordu. Artık öfkeli değildi, sesinde bir endişe seziliyordu.

— Passy köprüsüne; sonradan St. Lazarre garına! cevabını aldı.

Yılbaşı eğlenceleri

— Passy köprüsü mü? Ne yapacak orada?

— İntihar edecek!

Bir çığlık:

— İntihar mı?

İhtiyar hafifçe ve kibarca eğildi:

— Üzülmeyin madmazel!. Su hayli soğuktur bu mevsimde; bu ise intiharı imkânsız bir hale sokar. Her şey yolunda gidecek ve siz onu gece yarısından sonra St. Lazarre garında ümitsiz bir halde oturur bulacaksınız.

Genç kız tekrar arabaya bindi, kapıyı kapadı. Taksi hareket etti:

— Öbürü çok kızmadı ya? diye ihtiyar sordu.

— Kim?

— Öbürü, bu akşam reddettiğiniz öbür sevgiliniz!

— Efendim anlayamadım!

— Nasıl anlamazsınız canım! Kendinizi onun yerine koyun bir kere. Yaş otuz! O yaşta insan çok kıskanç olur. Hele sevgilisi kendinden oniki yaş küçük olursa.

Genç kız hayretten dili tutulmuş şoföre bakıyordu. Beriki mütevazı bir tavır takındı:

— Bunları bilmek için biraz gözünü açmak kâfidir. Anlarsınız ya... Ben biraz felsefe bilirim, sonra kırk senelik şoförlük de var. Genç kızları anlamak ise hayli kolaydır. Onlar bir gizli niyetleri olduğu zaman daima elbise değiştireceklerini söylerler. Kiev'de böyle bir kızla arkadaşlık etmiştim, size çok benziyordu...

Genç kızın da onun da epey vakitleri vardı. St. Lazarre garıne yetişmek için...

İki sevgili biraz ara verdikten sonra tekrar kavuştukları zaman, ihtiyar da kendini bekleyen küçük dairesine, hâtıralarına geri dönüyordu.

Jean Paul Lacroise'dan çeviren:

Semiramis Aydınlık

※

Çocuğun merakı.

Biri kız, biri erkek iki kardeştiler. Erkeği altı, kız beş yaşındaydı. Erkek çocuk bir gün annesine sordu:

— Anne, neden her yerde erkekler kadınlara yol verirler?

Annesi izah etti:

— Bu, genel bir nezaket kaidesidir de ondan oğlum. Daima erkekler kadınlara hürmet ederler. Sen de bir yerden girip çıkarken dikkat edip hanımlara ve kızlara yol vermelisin...

Çocuğun bu işe aklı ermedi. Bir ara düşündü, sonra annesine sordu:

— Peki anneciğim, ben kardeşimden önce doğmakla kabalık mı etmiş oldum?

MiLLETLER GüLüYOR

De Gaulle'ün Fransa'da: Sıkı kemer noeli!

Ne hikâye!..

Antoine, saçı sakalı birbirine karışmış, gözlerinin altı kararmış, Hanore'yi güçlükle tanıdı. Kolundan tuttu.

— Bu ne hal Hanore? dedi, seni hiç iyi görmüyorum! Dur sana bir hikâye anlatayım da neş'en yerine gelsin!... Aman dostum ne hikâye! ne hikâye! Böylesini daha duymamışsındır!...

— Bırak Antoine! Bende hikâye falan dinleyecek kafa yok!...

— Aaa!... Vallahi olmaz! Sonra pişman olursun! Dün değil evvelsi gün karına anlattım da... Güldü, güldü, o kadar çok güldü ki... Yataktan aşağı yuvarlandı!...

MAYMUN

Piyanist, Chopin'den bir noktürn çalarken, Lindley de viskisini yudumluyordu. Birden kasanın üstünde mini minicik, şipşirin bir maymun belirdi. Sıçraya, sıçraya Lindley'in masasına kadar geldi. Kuyruğunu içkiye batırdı sonra da kaşla göz arasında kayboldu.

— Garson! diye haykırdı İngiliz, viskimi değiştirin! Bu maymun da nereden çıktı?

— Bilmiyorum Mösyö! dedi garson, içkinizi buyurun.

Lindley dudaklarını yeni içkisiyle ıslatacağı sırada o minicik kuyruk tekrar viskinin içine girdi çıktı ve kayboldu.

— Bu kadarı da fazla! diye haykırdı İngiliz. Barmen bir viski daha!. Bu maymun kimin?...

— Buraya gireli birkaç gün oluyor, dedi barmen, emin olun ben de bilmiyorum!...

Lindley piyaniste yaklaştı:

— Kuyruğunu durmadan bardağımdaki içkiye batıran maymun kimin biliyor musun?

— Maalesef Mösyö, dedi piyanist! Eğer ilk nağmelerini mırıldanırsanız, çalmağa gayret ederim!!!...

— Güzel duracak, portakal kabuğundan iki fener yapalım!

— Giorgio çabuk çalıştığım şirkete gel, bir memurluk yer açılıyor!

Yılbaşı tatili

— Jeanne bu yılbaşı tatilini nerede geçireceksin?..

— Galiba Fontainebleu ormanında!...

— Nevers'e anneni babanı görmeğe gitmiyecek misin?

— Ne kadar arzu ettiğimi bir bilsen! Ama Nevers'e giden yolun Fontainebleu ormanından geçmesi...

— Daha iyi ya!...

— Neresi iyi? Bugüne kadar ormandan geçerken arabası bozulmayan bir şoföre rastlamadım!...

* * *

Ah! Şu Marsilyalılar!

Bir sabah Jacques, Marsilya'dan misafirliğe gelen ağabeyini yatağında hareketsiz yatar buldu!. Aslında Marc komadaydı, nabzı da belli belirsiz atıyordu... Telâştan Jacques bunun farkına varmamıştı:

Tabut, çukura yerleştirilmiş üzerine toprak atılmağa başlanmıştı ki... Marc'ın sesi duyuldu:

— Ben ölmedim! Ben ölmedim!

Mezarcı bir an küreğini bıraktı, alaycı bir tebessümle başını iki yana salladı:

— Ah! Şu Marsilyalılar yok mu! Ne şakacı insanlardır!...

Akbank

Yeni Yılın Mutlu ve Başarılı Olmasını Diler

Akbank

(AK—2)

Türkiye İş Bankasının
Kültüre Yeni Bir Hizmeti:

Nefis baskısı ve zengin münderecatı ile san'at çevrelerinde hadise yaratacak eser

Hayyamdan Rubailer

M. NURİ GENCOSMAN

Umumi Tevzi Yeri:
ANIL KİTABEVİ,
Cağaloğlu,
Vilâyet Karşısı, No. 11,
İstanbul

TÜRKİYE İŞ BANKASI
çeşitli yayınlarıyla kültürün de hizmetindedir

(Faal: 57—3)

İşte bütün şiir sevenlerin özlediği kitap:

Gönülden Sesler

Orhan Seyfi ORHON

Gelecek hafta çıkıyor. Fiatı 750 kuruş

(AK—4)

Ateş!

Bakan ve kralın müsteşarı Sully, bir sabah, kralın hususî ikametgâh olarak kullandığı bir apartmana girerken kapıda yeşil elbiseli güzel bir kadınla karşılaştı.

Biraz sonra Sully'yi kabul eden kral, elini başına götürerek:

— Dün gece her tarafım ateş içinde idi, dedi, sabaha kadar uyuyamadım, onun için bugün hükûmet işlerine bakamıyacağım, dinleneceğim.

Sully, tasdik etti:

— Dün gece sizi uyutmıyan ateşi biraz evvel gördüm, üzerinde yeşil bir elbise vardı!

* * *

Tebrik

Büyük yazar Tolstoi'n bir dostu ziyaretine gelir, ayrılırken bir şey hatırlamış gibi:

— Bayan Tolstoi nasıl, birkaç yıldır göremedim!

Diye sorunca büyük yazar gülümser:

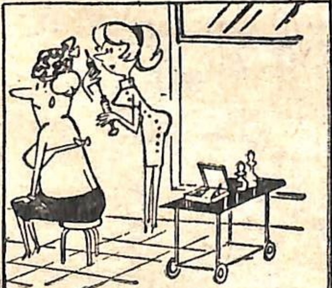
— Tebrik ederim dostum, bu da iyi şansından!...

* * *

Kartvizit

Fransız tarihçisi Romi'nin orijinal bir âdeti vardı. Kartvizitini kalınca kurutma kâğıdının üzerinde bastırırdı ve:

— Hiç olmazsa, derdi, bu mânasız kâğıt bir işe yarasın!

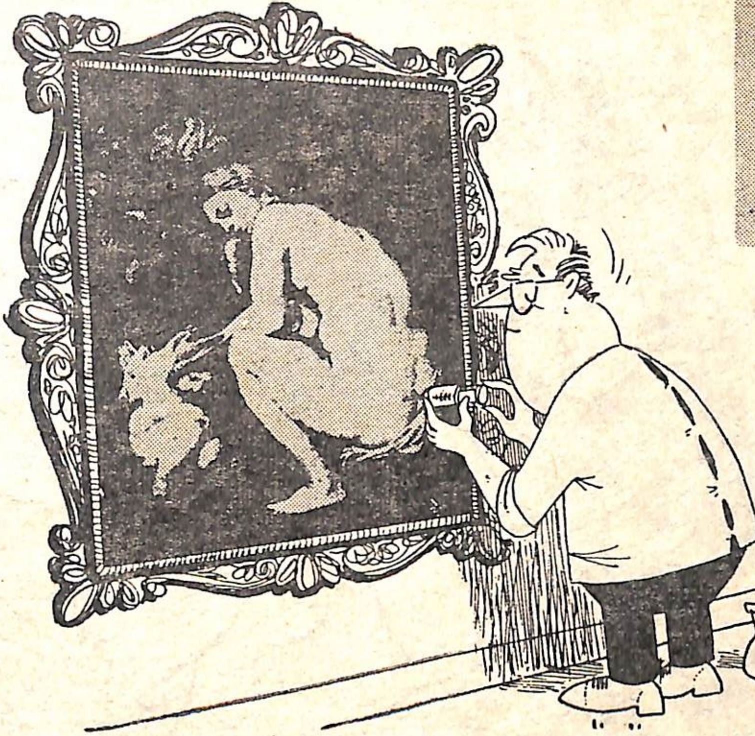

Yazısız hikâye

Kokteyl

Onarım!

Harp!

Churchille biri sormuş:

— Yakında harp patlıyacak mı?

Sağına dönmüş, Savunma Bakanı Shinwel'i görünce gülümseyerek şu karşılığı vermiş:

— Dostumuz Shinwel harp işlerile meşgul oldukça katiyen harp olmaz. Çünkü daha önce kömür işlerile meşgulken kömür bulunmuyordu.

* * *

Gençlik rüyası

Delikanlı ruh doktoruna dert yanar:

— Başıma olmıyacak şeyler geldi doktor, odamı baştan aşağı Marilyn Monreo, Jane Russel, Brigitte Bardot, Sofia Loren'in fotoğraflarıyla süsledim.

Doktor, sözünü keser:

— Bunda ne avr, senin yaşta olan bütün gençler ayni şeyi yapıyor..

Delikanlı, içini çeker:

— Biliyorum, fakat ben her gece rüyamda yalnız John Wayne'nin kovboy atını görüyorum!

Dünyadan Alaylı Olaylar!

Milwankee (B.A,) da bir lokantanın kapısında: «Bir dolarla doyuncaya kadar tavuk yiyebilirsiniz» yazılı bir levha göze çarpıyordu. Ertesi gün o levha kaldırılmıştı: Bir gün önce oraya gelen bir müşteri bir oturuşta onbir tavuk yemişti..

* * *

Grafenberg'de bir meyhanenin tezgâhının arkasında, görülen bir yerde şu ilân asılıdır:

«Burada ancak velisile gelen seksenlik adamlara veresiye içki verilir!»

* * *

Miami Beach'da bir güzellik enstitüsünün vitrininde şu yazı görülür:

«Buradan çıkan herhangi bir genç kadına kur yapmaya kalkışmayın; büyük anneniz olabilir!»

Büyük lâf

Biri sana eşek derse aldırma, bir başkası ayni şeyi söylerse, boş ver. Bir üçüncüden tekrar o lâfı duyarsan sesini çıkarma. Bir dördüncüden gene ayni şeyi duyarsan o zaman kendine bir semer araman lâzımdır..

Amerika'da karısından boşanmak isteyen adam, hâkime boşanma sebebini anlattı:

— Ben polisye romanlara çok meraklıyım, aldığım romanları karım benden evvel davranıp okuyor..

Hâkim, sözünü kesti:

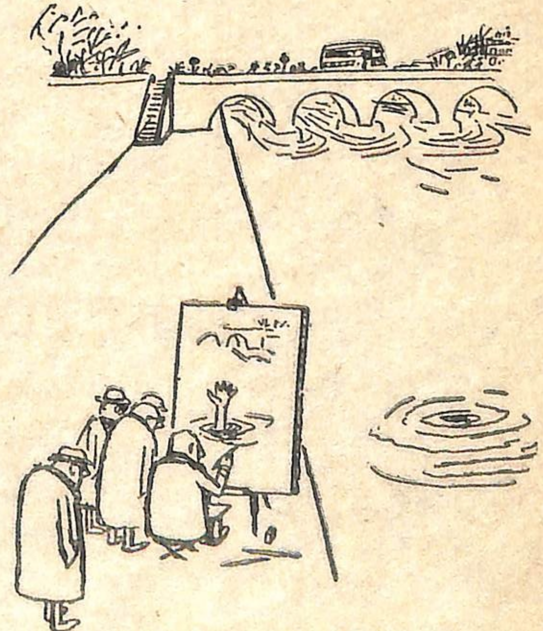
— Bundan ne çıkar, sen sonra okursun onları.

— Müsaade edin bay hâkim, onları yalnız okumakla kalmıyor, bitirdikten sonra ilk sahifelerine katilin kim olduğunu yazıyor..

Derleyen: S. M. Y.

Diyorlar ki...

- Kadın ne kadar cahil olursa olsun, aşk hakkında en büyük bilginlerden fazla malûmatı vardır. **Karmen Sylvia**
- Öyle kadınlar var ki ancak olmadıkları zaman sevilirler. **Etienne Ray**
- Erkek, kendisinden mâ'da kadını her erkekten korurur. **Çin atasözü**
- Kadın aşkla gözlerini açar, göz yaşı, pişmanlık ve özlemle kapar. **Shelley**
- Erkek kadına bir defa «güzelsiniz!» dese, şeytan, ayni şeyi ona on defa tekrarlar.
- Tencere kaynadıkça dostluk devam eder! **İtalyan atasözü**
- Gülümsemesini bilmeyen adam bir ticarethane açmamalıdır. **Victor Hugo**
- Bir adamın ne olduğunu verdiği karşılıktan ziyade sorularından anlıyabilirsin. **Wolter**
- Bir kadın hiç yoktan bu üç şeyi yapabilir: Salata, şapka, kavga.. **Marlene Dietrich**

Yazısız

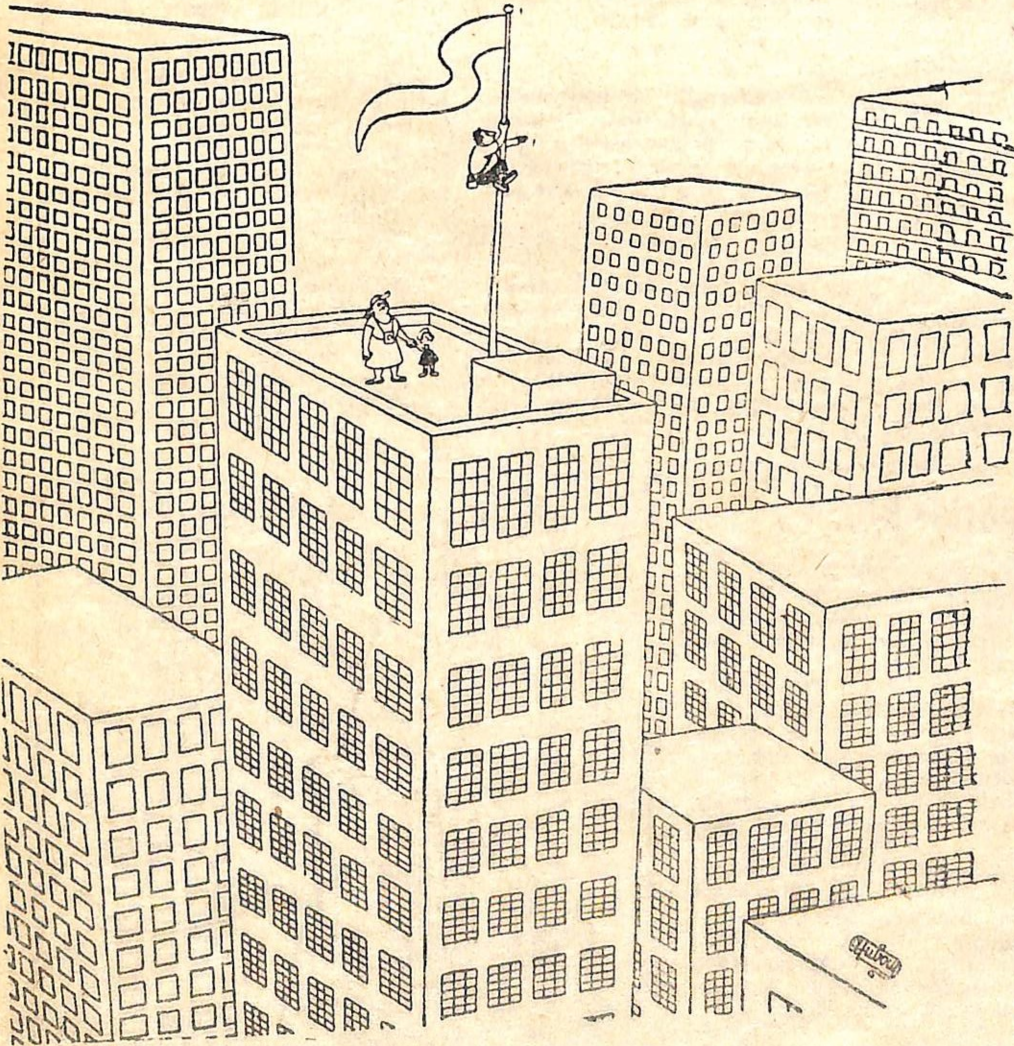
Dünya Karikatürleri

-BANA BİR ELDİVEN HEDİYE ETTİĞİ İÇİN ELİMİ ÖPMESİNE RAZI OLMUŞTUM... ŞİMDİ BİR KAT ELBİSE HEDİYE ETMEK İSTİYOR!..

-SAKIN KARILARIMIZDAN BİRİ OLMASIN!..

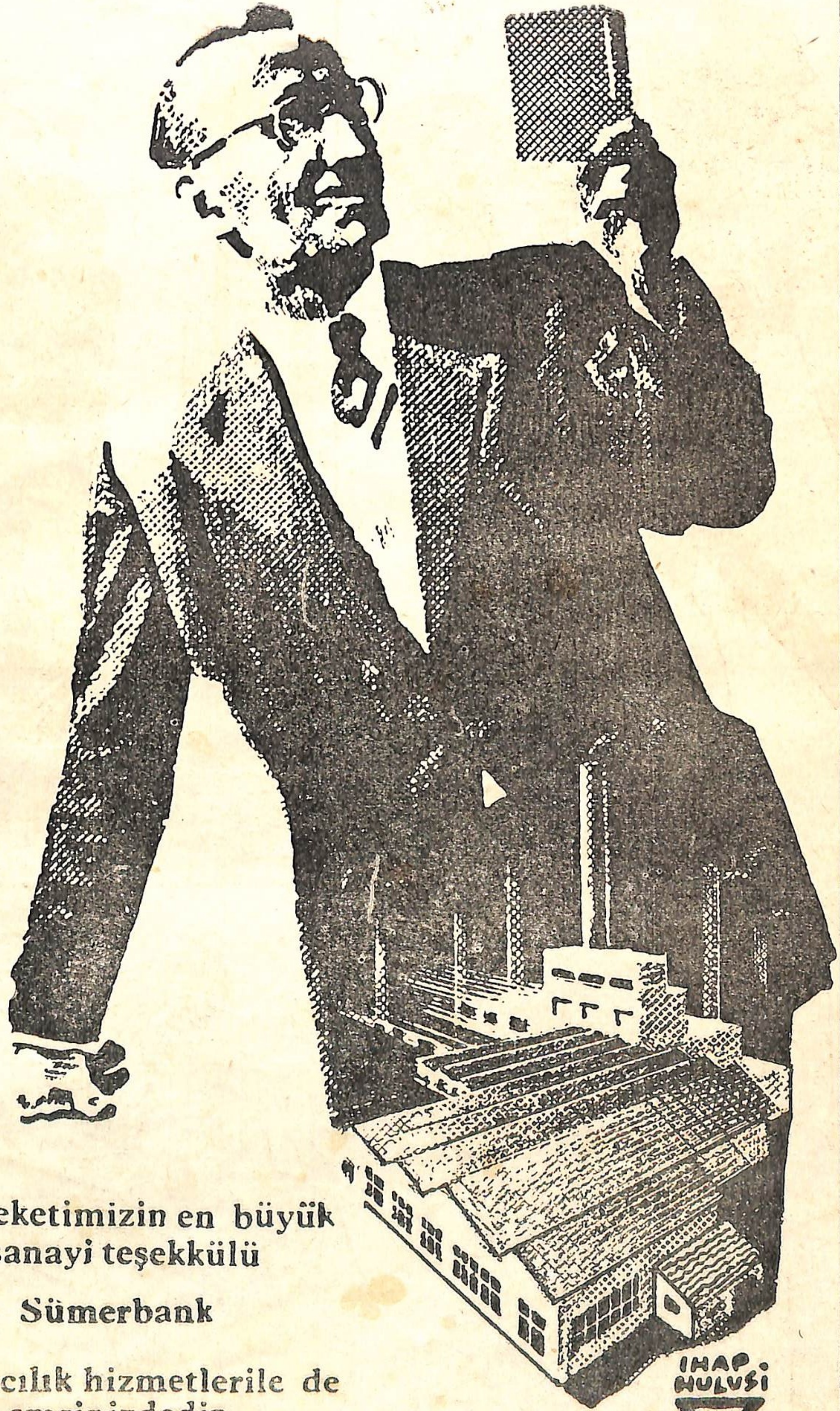

-EV SAHİBİNİN HAKKI VARMIŞ: SAHİ BURADAN DENİZ GÖRÜNÜYOR!..

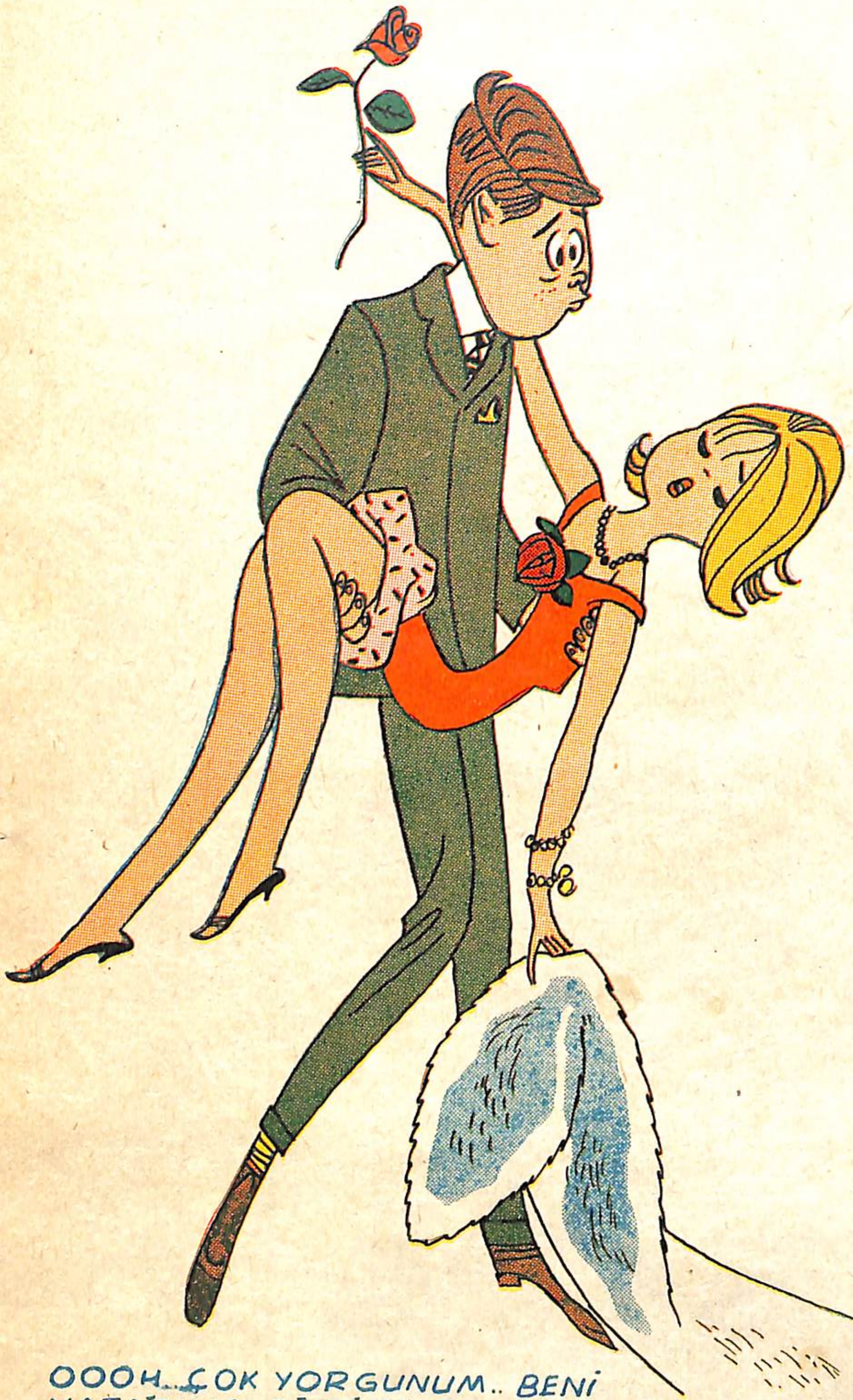
-BİRAZDAN SÜT BANYOSU YAPACAĞIM, İNEKLERİ ISITIN!..

SÜMERBANK

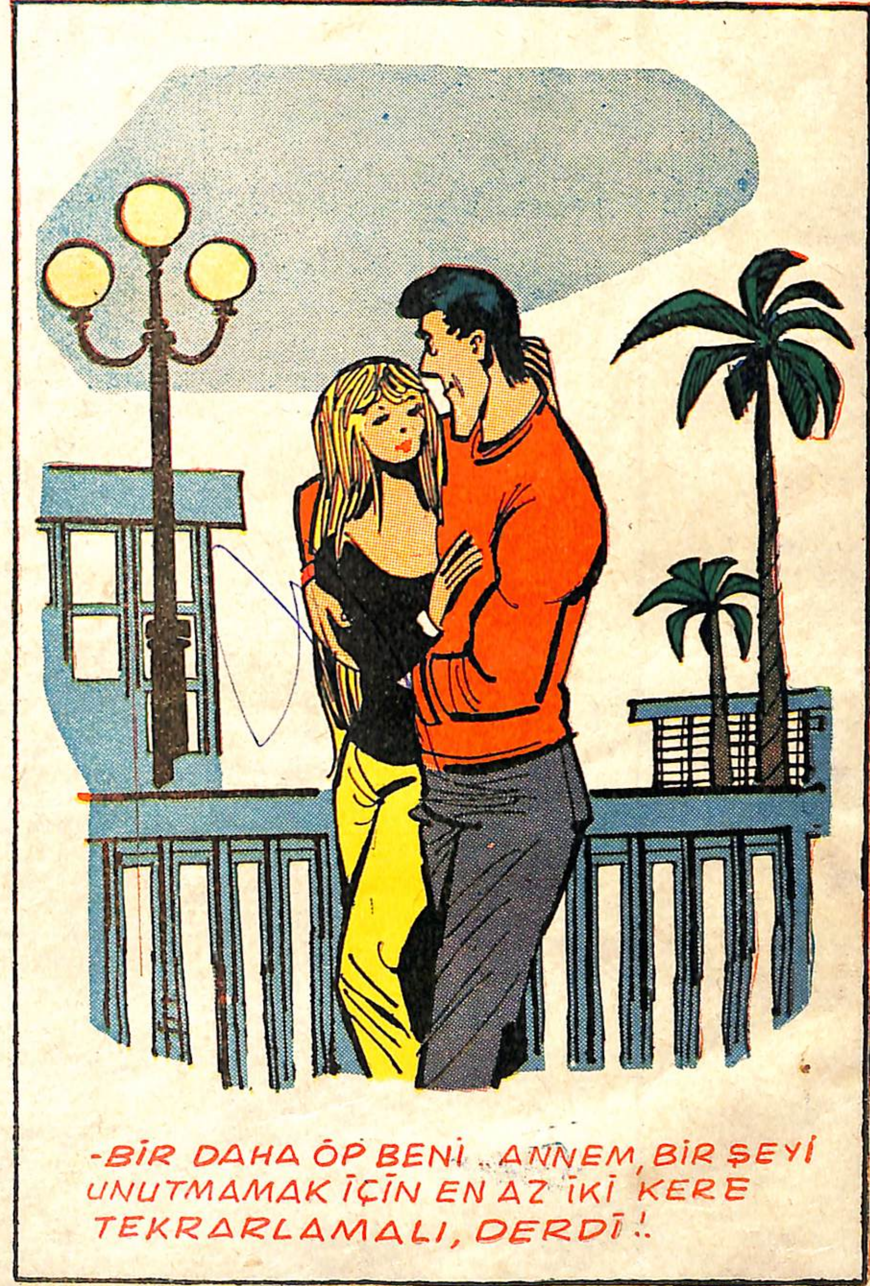

Basın - 21776 - 6

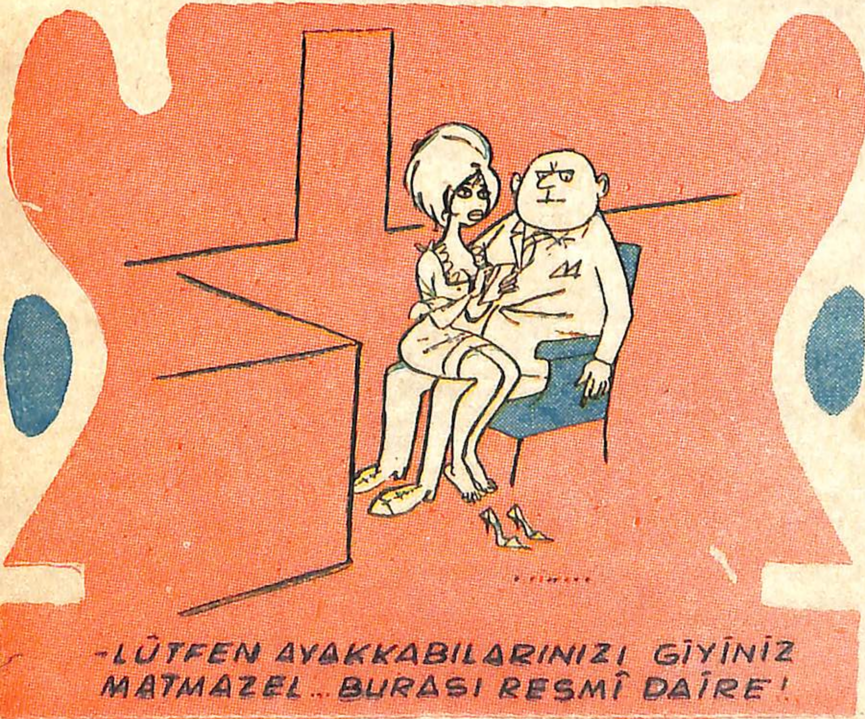
Akbaba

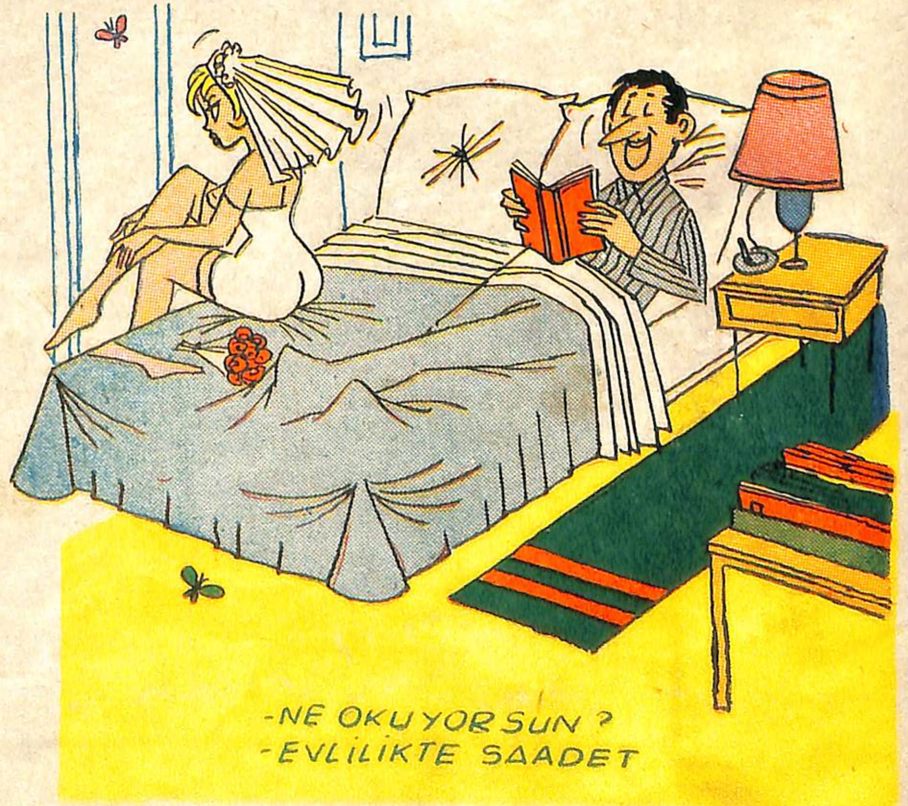
OOOH.. ÇOK YORGUNUM.. BENİ YATAĞINA GÖTÜR!..

-BİR DAHA ÖP BENİ ..ANNEM, BİR ŞEYİ UNUTMAMAK İÇİN EN AZ İKİ KERE TEKRARLAMALI, DERDİ!..

-LÜTFEN AYAKKABILARINIZI GİYİNİZ MATMAZEL.. BURASI RESMÎ DAİRE!

-NE OKUYORSUN ?
-EVLİLİKTE SAADET